

201. கடமையை உணர்ந்து நடைமுறையில் பூர்த்தி செய்வது ஆன்மாவின் ஆர்வம்.

ஒரு வேலையை அதிகாரத்திற்குப் பணிந்து அல்லது கடமைக்காகச் செய்வது தவறாது பலனைத் தரும்.

அதே வேலையை அதன் ஆன்மீக முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்து தன் அந்தராத்மாவின் முன்னேற்றத்திற்காகச் செய்தால், ஆன்மா மலரும்.

பிரார்த்தனையின் பலனுக்காக அன்னையை நம்பி வணங்கினால் பலன் தவறாது கிடைக்கும்.

பலனைத் தரும் அன்னையின் ஆன்மீக உயர்வை நம் ஆன்மாவில் உணர்ந்து நெஞ்சம் பூரித்தால் பலன் பெறுவதுடன் வாழ்வு சிறந்து ஜீவன் ஆன்மீகப் பெருவெளியில் அனந்தனின் அற்புதம் என மலரும்.

நாம் ஒரு வேலையைச் செய்யும் பொழுது கையால் செய்கிறோம். அத்துடன் வேலையில் ஆர்வம் காட்டுகிறோம். அறிவால் வேலையைப் புரிந்து கொள்கிறோம். ஆன்மா இவற்றிற்கெல்லாம் தலைவனாக இருக்கிறது.

கையாலும், உணர்வாலும், அறிவாலும் செய்ய வேண்டிய வேலையைக் கையால் மட்டும் செய்பவருண்டு. அறிவால் மட்டும் செய்ய முயல்பவருண்டு. ஓர் அம்சம் அதிகமாகவும், மற்றவை இரண்டாம் பட்சமாகவும் இருப்பதுண்டு. உடல் தாழ்ந்த நிலையிலும் அறிவு உயர்ந்த நிலையிலும் இருப்பதால் எவ்வளவுக்கெவ்வளவு உயர்ந்த பகுதியால் செய்ய முயலுகின்றோமோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு உயர்ந்த பலனுண்டு. எல்லா அம்சமும் போதிய அளவிலிருந்து ஓர் அம்சம் முனைப்பாக இருப்பதே சிறந்தது. அதுவும் உயர்ந்த அம்சம் முனைப்பாக இருப்பதே சிறந்தது.

ஒரு மளிகைக் கடை நடத்துபவருக்கு உழைப்பு, ஆர்வம், அறிவு தேவை. உழைப்பு மட்டுமிருந்தால் கடை வெற்றிகரமாக நடந்தாலும் சிறு அளவைத் தாண்டாது. ஆர்வமிருந்தால் பெருகும். ஆர்வமிருந்து உழைப்பில்லாவிட்டால் ஆர்வம் பலன் தாராது. அறிவுமிருந்தால் கடை பெருகி திடீரென அவர் பெரிய நிலைக்கு வரும் அளவுக்கு உயர முடியும்.

சாதாரண மளிகைக் கடைக்காரர், குடும்பத்தின் கடமைக்காக அல்லது தகப்பனாரின் அதிகாரத்திற்காக வேலை செய்தால் பலன் நிச்சயமாக வரும். அதே வேலையை தாம் ஓர் ஆன்மா, தமக்கு ஓர் ஆன்மீகக் கடமையுண்டு, அதற்காக மளிகைக் கடையை நடத்துகிறோம் என்று உணர்ந்து கடமையைப் பூர்த்தி செய்தால், கடை பெரும் பலன் தரும். அவர் ஆன்மா, கொங்கணவனைச் சந்தித்த கசாப்புக் கடைக்காரனைப் போல், தவவலிமை பெறும்.

கடை பலன் தர வேண்டும் என்று அன்னைக்குப் பிரார்த்தனை செய்தால் நிச்சயம் பலன் கிடைக்கும்.

பலனைத் தரும் அன்னையின் ஆன்மீக உயர்வை தம் ஆன்மாவில் உணர்ந்து நெஞ்சம் பூரித்தால், கடை படிப்படியாக உயருவதுடன், குடும்ப வாழ்வு அன்பாலும், பாசத்தாலும் சிறந்து ஜீவன் ஆன்மீகப் பெருவெளியில் - சம்பந்தர் வானவீதியில் பார்வதியைக் கண்டது போல், - அன்னையைக் கண்டு அற்புதம் எனும் மலராக மலர்ந்து மணம் வீசும்.

202. மனத்தை ஒருநிலைப்படுத்துவதும் ஆத்ம சமர்ப்பணமும் ஒன்றே. நிலைப்படுத்தும் பொழுது நாம் மனத்தால் மட்டும் செயல்படுகிறோம். சமர்ப்பணம் செய்யும்பொழுது புற நிகழ்ச்சியையும் மனம் தழுவுகிறது. முந்தையது மோட்சத்தை நாடுவது. அடுத்தது திருவுருமாற்றத்தை நாடுவது.

மனம் நமது கரணங்களில் ஒன்று. அதை ஒருநிலைப்படுத்தினால் சிறப்பாக வேலை செய்யும். தானறிந்த வேலை தச்சு வேலை என்றாலும், சங்கீதம் பயிலுவதானாலும், ஆசிரியர் தொழிலானாலும், அதை மேலும் சிறப்பாகச் செய்ய ஒருநிலைப்படுத்துவது உதவும். உள்ள திறமையை மனத்தை ஒருநிலைப்படுத்துதல் சிறப்பிக்கும்.

சமர்ப்பணம் என்றால் செய்யும் புற வேலையை அகவுணர்வோடு

இணைத்து புறத்தை, அகத்திற்குக் கட்டுப்படுத்துவதாகும். இதைத் தெளிவாகச் செய்ய முதலில் மனம் நிலைப்பட வேண்டும். நிலைப்பட்ட பின் சமர்ப்பணம் செய்தால் செய்யும் வேலை சிறப்படைவதுடன், அவ்வேலையில் ஜீவன் மலரும்.

சமர்ப்பணம் புற வேலையை அகவுணர்வுக்குக் கட்டுப்படுத்துவதால், ஜீவன் அவ்வேலையைப் பொருத்தவரை முழுமை அடைகிறது. முழுமை அடைந்தால் உடனே அது வளர ஆரம்பிக்கும். அத்துடன் முழுமை அடைந்ததால், செயலில் இதுவரை இருந்த குறையிருக்காது. குறை நிறைவாகும். சமர்ப்பணம் செய்து தச்சன் ஒரு சாமானை முடித்தவுடன், இது வரை அவன் செய்தவற்றை விடச் சிறப்பான வேலையாக அது முடியும். வேலை முடிந்தவுடன் அடுத்த வேலை காத்திருக்கும், அது இதுவரை செய்ததைவிடப் பெரிய வேலையாக அமையும். ஜீவனின் வளர்ச்சி, வேலை பெருகுவதால் தெரிகிறது. வளர்ந்த பின் ஜீவன் அதே அளவு வேலையைச் செய்ய முடியாது. வேலை பெருகுவதும், ஜீவன் மலர்வதும் ஒன்றே.

சமர்ப்பணம் வேலையைப் பூர்த்தி செய்கிறது. நம் குறையை அகற்றி நிறைவாக்குகிறது. செய்யும் வேலையை அடுத்த கட்டத்திற்கு எடுத்துப் போகிறது. இது அந்த வேலையைப் பொருத்தவரை செய்பவருக்குத் திருவுருமாற்றம். குணம் மாறுவதாலும், வேலையின் அளவு பெருகுவதாலும் இதைத் திருவுருமாற்றம் என்கிறோம்.

203. திருவடியில் திருமுடியைக் காண்பதும்,
முதலாளியில் ஆண்டவனைக் காண்பதும்,
சிறிய மனிதனில் பெரிய ஆத்மாவைக் காண்பதும்,
கணவனில் எஸ்வரனைக் காண்பதும்,
மனைவியில் சக்தியைக் காண்பதும்,
சரணாகதி வாழ்வில் பூர்த்தியாகி யோக சித்தி அளிப்பதாம்.

ஜீவாத்மா, பரமாத்மாவுக்குச் சரணம் செய்வதே சரணாகதி தத்துவம். ஜீவாத்மா தன் சொந்த மோட்சத்தை நாடும் சுயநலத்தை விட்டுக் கொடுத்து, பரமாத்மாவின் சித்தம் தன்னில் பூர்த்தியாக விழைவதே சரணாகதி எனப்படும். இதுவே பூரணயோகச் சட்டம்.

நான் சரணாகதியை மேற்கொள்ள விரும்பினால், முதலில்

மனிதனாகிய நான், அதுவும் அகந்தையால் ஆளப்படும் நான், என்னுடைய ஜீவாத்மாவைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான் நான் சரணாகதியை நினைக்க முடியும். ஜீவாத்மாவைக் கண்டவன் ஜீவன்முக்தன். அது பெரிய நிலை. யோகநிலை. நான் வாழ்வை மேற்கொண்டு குடும்பம் நடத்துபவன். எனக்கும் சரணாகதிக்கும் சம்பந்தமில்லையே என நினைப்பதே மனிதன் நிலை. அவன் நினைவும், விளக்கமும் சரி. ஆனால் அதுவே முடிவில்லை.

சரணாகதியை, அத்தத்துவத்தின் பவித்திரத்தோடு கடைப்பிடிக்க, எளிய கிரகஸ்தராலும் முடியும். நம் பரம்பரையில் ஆண்டவனைக் காண முடியவில்லை என்ற பொழுது அன்னையும், பிதாவும் முன்னறி தெய்வம் என்றார்கள். மாதா, பிதா, குரு, தெய்வம் என்று வரிசைப்படுத்தினார்கள். கண்ணுக்குத் தெரியாத கடவுளை, கண்ணுக்குத் தெரியும் தாயாரில் வணங்கு என்றார்கள். அதுபோன்ற முறையைப் பின்பற்றி, தவப்பயனை அடைந்தவர் பலர். அதே வழக்கப்படி முதலாளியை இன்றும் கிராமப்புறங்களில் ஆண்டே என்று அழைக்கின்றார்கள். பின்பற்றுவார் மனநிலை பவித்திரமாக இருந்தால் அவர்களுக்கு ஞானதிருஷ்டியும் அதனால் ஏற்படுகிறது. பொதுவான அனைவருக்கும் இக்கொள்கையால் வாழ்க்கையில் வெற்றி கிடைக்கும். நம் சொந்த அனுபவத்தில் இதுபோன்ற கொள்கையைத் தீவிரமாகப் பின்பற்றிய பலரை நினைத்துப் பார்த்தால், அவர்கள் தங்களைப் போன்றவர்களை விட வாழ்வில் அதிக வெற்றி பெற்றிருப்பதைப் பார்க்கலாம்.

அன்னை பக்தர்களில் (your boss is your Mother) உன் தலைவனே உனக்கு அன்னையாகும் என்பதை உளமாரப் பின்பற்றியவர்கள் சில ஆண்டுகளில் அத்தலைவன் உள்ள அந்தஸ்திற்கு வந்து விடுவார்கள். வாழ்க்கை எந்தக் கொள்கைக்கு வெற்றி அளிக்கின்றதோ அதே கொள்கைக்கு அன்னை சிகரமான பெரிய வெற்றியை அளிக்கின்றார்.

இதன் இரகஸ்யம் ஒன்றுண்டு. சாதாரணமாகப் பெரிய கம்பனிகளில் சேர்மேன் ஆபீஸ் திறமையாகச் செயல்படும். அடுத்து அடுத்த நிலையில் திறமை (efficiency) குறையும். கடைசி நிலையில் inefficiency திறமைக் குறைவு காணப்படும். ஏதோ ஓர் ஆபீஸில் கடைசி நிலையிலும், சேர்மன் ஆபீஸ் போல் திறமையாக வேலை நடக்கிறது என்றால் அது உயர்ந்த ஸ்தாபனம். உயர்ந்த ஸ்தாபனத்தில் தாழ்ந்த நிலையிலும், உயர்ந்த திறமை இருக்கிறது. ஒரு ஸ்தாபனத்தில் தாழ்ந்த நிலையிலும் உயர்ந்த திறமையை உற்பத்தி செய்ய முயன்றால், ஸ்தாபனம் உயர்ந்த நிலைக்குப்

போகும். தாழ்ந்த நிலையில் ஆபீஸ் மேனேஜரைச் சேர்மனாகப் பாவித்தால், அந்த உயர்வு ஏற்படும்.

திருமுடியை உயர்வாகக் காண்பதைவிட, திருவடியில் அதே உயர்வைக் காண உயர்ந்த பக்தி தேவை. அந்த பக்தி சரணாகதியால் வருகிறது. சிறிய மனிதனில் உள்ள ஆத்மாவும் பெரிய ஆத்மா என்ற தத்துவத்தை வாழ்க்கையில் நாம் புறக்கணிக்கின்றோம். அதை நடைமுறையில் வாழ்வில் நாம் கடைப்பிடிக்கும் பக்குவம் வந்தால், திரைமறைவிலுள்ள ஜீவாத்மா வெளிவருகிறது. அதை உளமார ஏற்றுக் கொண்டு முதலாளியை ஆண்டவனாகப் பாவித்தால், முதலாளியால் கொடுக்க முடியாததை, ஆண்டவன் கொடுத்துவிடுவான். அன்னை தவறாது கொடுக்கின்றார். வாழ்வுப் பலன்களை எவ்வளவு சுலபமாகக் கொடுக்கிறாரோ அதேபோல் ஆன்மீகப் பலனை - மௌனம், சாந்தி-சித்தி- போன்றவற்றையும் அன்னை வழங்குகிறார். சரணாகதி தத்துவம் உயர்ந்தது. அன்னை இங்கும் மற்ற இடங்கள் போல, அதிக பலனை கேட்காமல் அளிக்கின்றார்.

204. மனம் திருவுருமாற்றம் பெற தெளிவு தேவை. உணர்வு திருவுருமாற்றம் பெற தெளிவு போதாது. நோக்கம் மாற வேண்டும். உடலுக்கு இந்த இரண்டும் போதா. உடலில் உள்ள ஆன்மா வெளிப்பட்டுச் செயல்பட்டால்தான் உடல் திருவுரு மாற்றமடையும்.

இன்று நாம் மனிதராக இருக்கிறோம். மனத்தின் எண்ணங்களுக்கும், உணர்ச்சிகளுக்கும் வெளிப்படுத்துகிறோம். எனவே நாம் சமூகத்தின் அங்கமாக மனத்தின் கருவியாகச் செயல்படுகிறோம். நாம் இறைவனின் கருவியாக மாறுவதைத் திருவுருமாற்றம் என்கிறோம். மனம் திறம்படச் செயல்பட எண்ணங்கள் தேவை. எண்ணங்கள் மூலமாக மனம் அதிகத் திறமையுடன் செயல்படுகிறது. எண்ணங்களைக் கூர்மைப்படுத்துவது அறிவு. உயர்ந்த அறிவு அதிக மனத்திறமையை அளிக்கும். உயர்ந்த அறிவு பெறக் குழப்பம் கூடாது. தெளிவு தேவை. அறிவு அதிகமாக உயர்ந்தால் ஆன்மீக அறிவான ஞானம் உதயமாகும். மனம் ஞானத்தின் கருவியாகும். எனவே இறைவனின் கருவியாகும். அதுவே திருவுருமாற்றம்.

மனத்தின் தெளிவு மற்ற கரணங்களைத் தொடாது. உணர்வு

பேராத வாழ்க்கை விளக்கம்
திருவருமாற்றமடைய மனத்தின் தெளிவு பயன்படாது. இன்று உணர்வு திறமையாகச் செயல்பட உதவுவது அதன் attitude நோக்கம். ஓர் ஆசையை மனம் ஆமோதித்தால் அது நோக்கமாக மாறுகிறது. நோக்கம் எந்தத் திசையிலிருக்கிறதோ, அந்தத் திசையில் மட்டுமே உணர்வு செயல்படும், திருவருமாற்றம் பெற உணர்வின் நோக்கம் மாற வேண்டும், உணர்வு இறைவனை அடைவதை நோக்கமாகக் கொள்ள வேண்டும்.

உடல் செயலாலானது. மனத்தாலும், உணர்வாலும் அதைக் கட்டுப்படுத்த முடியாது. அது பழக்கத்திற்குட்பட்டது. பழக்கத்தை மாற்றினால்தான் உடல் திருவருமாற்றமடைய முடியும். பழக்கத்தை மனமோ, உணர்வோ, ஏற்படுத்தவில்லை. அதனால் அவைகளால் உடலின் பழக்கத்தை மாற்ற முடியாது. உடலுடைய பழக்கத்தை ஏற்படுத்தியது உடல் அசைவுகள். அவை நம் ஜீவனின் அஸ்திவாரத்தில் அமைந்துள்ளன. உடலுக்கு, செய்ததையே திரும்பிச் செய்யும் பழக்கம் உண்டு. அதை விட்டுவிட்டு, இறைவனின் எண்ணத்தை மட்டும் செய்யும் பழக்கம் வேண்டும். அஸ்திவாரத்திற்கு அப்பாற்பட்ட சக்தியால்தான் இதைச் சாதிக்க முடியும். அப்படிப்பட்ட சக்தி உடலில் உள்ள ஆன்மா. அது வெளிவந்து செயல்பட்டால்தான் உடல் திருவருமாற்றமடைய முடியும்.

205. மனம் உள்ளே சுமுகத்தால் அமைதி பெறாவிட்டால், வலிமையானவன் கடுமையாகவும், எளிமையானவன் சோக மாகவுமிருப்பான்.

சுமுகம் (harmony) இனிமையை வெளிப்படுத்தும். சுமுக மில்லாவிட்டால் இனிமையிருக்க வேண்டிய இடத்தில் பிணக்கு இருக்கும். மனத்தில் பிணக்கிருந்தால் மற்ற காரியங்களை நிதானமாகச் செய்ய முடியாது. மனத்தின் பிணக்கைச் சமாளிக்க நம் சக்தியெல்லாம் செலவாகும். செய்ய வேண்டிய காரியங்களுக்குத் தேவையான சக்தியிருக்காது. கடுமையான சுபாவமுள்ளவனுக்குத் தான் செய்யும் காரியங்கள் சரிவரவில்லை என்றால் கடுமையாக இருப்பான், இதுவே வலிமையுள்ளவனுக்குரிய பழக்கம்.

எளிமையானவனுடைய நிலையும் அதுவே. மனத்தின் பிணக்கைச் சமாளிக்க இருக்கும் சக்தியைச் செலவு செய்துவிட்டு மற்ற காரியங்களைச் செய்ய சக்தியற்றவனாக அவனிருக்கும்பொழுது, அவனால் மற்றவர்களிடம் கடுமையாகவும் இருக்க முடியாது. காரியங்களும் முடியாது. அந்நிலையில் அழுகை வரும். அவன் சோகமாக இருப்பான்.

206. சுமுகத்தால் ஏற்பட்ட அமைதி இறைவனுடன் கலக்கும் நிலையை அளித்தால் செயலில் இனிமையும், உதார குணமும் வெளிப்படும்.

மனத்தைக் கவனித்துப் பார்த்தால் கடைத் தெருப்போல இருக்கும். ஆயிரம் எண்ணங்கள் ஆயிரம் திசைகளில் ஓடிக் கொண்டிருக்கும். ஓர் அரைமணி நேரம் அவற்றைக் கவனித்துச் சோதனை செய்தால் அவை அனைத்தும் அர்த்தமற்றவை எனத் தெரியும். அரைமணி நாம் கவனித்த எண்ணங்களில் ஏதாவது ஒன்று அர்த்தமுள்ளதா, இந்த எண்ணமில்லாமல் போனால் நஷ்டம் தானே எனும்படி ஒரே ஒரு எண்ணத்தைக்கூடக் காண முடியாது. நூறு பேர் கூடியுள்ள இடத்தில் சிறுசிறு கூட்டமாக மனிதர்கள் சேர்ந்து பேசிக் கொண்டிருப்பார்கள். என்ன பேசுகிறார்கள் என்று பார்த்தால் அத்தனையும் வெறும் கூச்சலாக இருக்கும். கடல் அலையில்லாமலிருக்க முடியாது என்பது போல மனம் எண்ண அலையில்லாமலிருக்க முடியாது. இதற்கு, பயன் என்று ஒன்றில்லை.

அத்துடன் ஆராய்ச்சிக் கண்ணோடு பார்த்தால், நம் மனத்தில் உள்ள பிணக்குகளுக்கு நம் மனம் பதில் சொல்லிக் கொண்டிருப்பதால் தான் இந்த அலைச்சல் இருக்கிறது என்று தெரியும். கடல் ஓரத்தில் நிலமும் நீரும் சந்திப்பதால் காற்றோட்டம் இருக்கிறது. அதனால் அலை எழும்புகிறது. 10 மைல் கடல் உள்ளே சென்றால் நீர்ப்பரப்பு அமைதியாக இருக்கும். காற்றோட்டம் அலையைக் கிளப்புவதுபோல், மனத்தின் குறைகள், கவலைகள், பட்ட கஷ்டம், அவமானம், ஆத்திரம் ஆகியவற்றிற்குச் செய்யக்கூடியது என்று ஒன்றில்லாவிட்டாலும், மனம் கற்பனையான பதில்களை உருவாக்கிக் கொண்டிருப்பதால், எண்ண ஓட்டமிருக்கிறது.

சுமுகம் ஏற்பட்டால் மனத்தின் அலைகள் நிற்கும். அது இறைவனையடைய வழி. அவ்வழியைப் பின்பற்றி, தியானத்தை மேற்கொண்டால், இறைவன் சாந்நித்யத்தைத் தொடலாம். இனிமையும், உதாரகுணமும் சேர்ந்தவன் இறைவன் என்பது அன்னையின் விளக்கம். இறைவனைத் தொட்ட பின் நம் செயலில் அவை வெளிப்படும்.

207. சாஷ்டாங்க நமஸ்காரம் சரணாகதியை உடலால் வெளிப்படுத்துகிறது.

அடுத்தவன் வலிமையையும், உயர்வையும் ஏற்றுக் கொள்வதால் சரணாகதி உணர்வில் வெளிப்படுகிறது. மற்றவரின் எல்லாக் கருத்துகளையும் ஏற்றுக் கொள்ளும் மனநிலை மனம் சரணாகதியை ஏற்றுக் கொண்டதாகும். ஏதும் அறியேன் என்பது வழக்கு மட்டுமன்று, சத்தியம் என்று தெளிவுற நம்புவது அடக்கம். அடுத்தவரின் நிலை எதுவானாலும், அதற்கு உயர்ந்த மதிப்பை உள்ளபடி கொடுத்து மனதால் ஏற்றுக் கொள்வது நடைமுறையில் உண்மையான சரணாகதியை வெளிப்படுத்தும் அடக்கமாகும்.

சரணாகதி என்ற முறையில்லாமல் இந்த யோகத்தைச் செய்ய முடியாது. ஆயிரம் ஆண்டுகளில் முடிக்கக் கூடியதை சரணாகதி உடனே முடிக்கும் என்கிறார் பகவான். சரணாகதி பூர்த்தியானால், இறைவன் செயல்பட ஆரம்பிக்கின்றான்.

நாம் எப்படிச் செயல்பட்டாலும் அது மனிதனுக்குரிய முறை. அவை மெதுவாகப் பூர்த்தியாகும். நாம் நகர்ந்து இறைவனைச் செயல்பட அனுமதித்தால் காரியம் உடனடியாகப் பூர்த்தியாகும். இந்த உயர்ந்த சரணாகதியை ஜீவனின் எல்லாப் பகுதிகளும் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். சுருக்கமாகச் சொன்னால்,

நிபந்தனையின்றி நிகழ்வதையெல்லாம் நன்றி யறிதலுடன் ஏற்றுக் கொண்டு மனதால் போற்றி வாயால் வாழ்த்தும் மனநிலையாலே சரணாகதியை ஏற்றுக் கொள்ள முடியும்.

உடல் வணங்காது, தலை குனியாது, வளையாது. அதனால்தான் நமஸ்காரத்தை நம்மவர்கள் சாஷ்டாங்க நமஸ்காரமாக்கினார்கள். உடலின் எட்டு அங்கங்களும் தரையைத் தொடும் அளவுக்கு உடலுக்கு அடக்கம் வரவேண்டும் என்பதே குறிக்கோள்.

உணர்வு துள்ளும், தானே பெரியவன் என்று நினைக்கும். தோற்ற பின்னும் தன் பெருமையைப் பேசும். நூறு முறை தோற்றாலும், தோல்வியை உணர்வு ஏற்காது. மற்றவர் வலிமையை மனதாலும் உணர்வு ஏற்காது. அதை ஏற்றுக் கொண்டாலும், அடுத்தவர் உயர்வை அரை நிமிஷம் கூடக் கேட்கச் சகிக்காது. எனவே அவையிரண்டையும் ஏற்றால் உணர்வுக்கு அடக்கம் வந்துவிடும். அப்பகுதி சரணாகதிக்குத் தயாராகும்.

மனத்தால் எவர் கருத்தையும், எந்தக் கருத்தையும் ஏற்றுக் கொள்ளவே முடியாது. இருவர் பேசும் பொழுது பார்த்தால், ஒருவர் சொல்வதற்கு அடுத்தவர் ஒரு வகையில் மறுப்பு சொல்லிக் கொண்டேயிருப்பது தெரியும். நம் மனத்தை, பிறரிடம் நாம் பேசும்பொழுது கவனித்தால், நாம் வாயால் ஏற்றுக் கொண்டவற்றையும் மனம் மறுத்துப் பேசுவது தெரியும். ஒருவருடன் அரை மணி நேரம் பேசியபின், அவர் சொல்லியவற்றில் நம் மனம் எத்தனை விஷயங்களை ஏற்றுக் கொண்டுள்ளது என்று ஆராய்ச்சி செய்தால், ஒவ்வொரு விஷயத்தையும் மனம் தீவிரமாக எதிர்ப்பதைக் காணலாம். மனத்தின் ஒரு பகுதி ஏற்றுக் கொண்டால், அடுத்த பகுதி எதிர்க்கும். ஒரு சமயம் ஏற்றுக் கொண்டால் அரை நிமிஷம் கழித்து எதிர்க்கும். இவையெல்லாம் போக வாயாலும், மனதாலும் ஏற்றுக் கொண்ட ஒன்றிரண்டு காரியங்களையும் கவனித்தால், அவற்றிற்கு மனத்திலும் எதிர்ப்பேயில்லை என்றால், உடனே மனம் சோர்வடைந்து, சோகமாகிவிடும். மற்றவரின் எல்லாக் கருத்துகளையும், எல்லாச் சமயங்களிலும், மறுப்பதும், எதிர்ப்பதுமே தன் கடமை, வழக்கம், இலட்சியம் என்பது மனதின் கொள்கை.

உண்மையில், மற்றவர் சொல்வது நம்மைப் பொருத்தவரையில் முழுவதும் உண்மை. விலக்கான ஆயிரத்திலொன்றை விலக்கினால், நம்மிடம் அடுத்தவர் பேசும் பொழுது நமக்குத் தேவையானவற்றை மட்டும் பேசும் அமைப்பு உலகிலிருக்கிறது. ஆப்பரேஷன் தியேட்டரில் கொண்டுவந்த அனைத்துக் கருவிகளும் ஆப்பரேஷனுக்குத் தேவையானவை. சமையல் ஆரம்பிக்கும்பொழுது அருகில் கொண்டுவந்த அத்தனைப் பொருள்களும் சமையலுக்குத் தேவை என்பதுபோல் *அகத்திற்குத் தேவையான அனைத்தும் புறத்தில் அமைந்துள்ளன*. இது யோகத்திற்குரிய உண்மை. ஆன்மீக உண்மை. நம் காதில் விழும் சொற்கள் அத்தனையும் நமக்குத் தேவையான கருத்துகள். அவற்றை மறுக்காமல் ஏற்றுக் கொண்டால், நாம் முன்னேறலாம். ஏற்றுக் கொள்ளும் மனப்பான்மை மனத்தின் சரணாகதியாகும். நம்மைப் பொருத்தவரை இது இயலாத காரியம்.

உயர்ந்த அதிகாரமுள்ளவர்கள் முன்னிலையில் மட்டும் நாம் இதுபோல் செயல்படுகிறோம். அதிகாரத்திற்குப் பணிவது உலக வாழ்க்கை. ஆன்மாவுக்குப் பணிவது யோக வாழ்க்கை. அதிகார மில்லாத இடங்களில் மனத்துள் உள்ள அதிகாரியை ஏற்று, அவன் ஆணைப்படி மற்றவர் கருத்தை எல்லாம் ஏற்கும் மனப்பான்மை உயர்ந்தது. அதுவும் சந்தோஷமாக ஏற்றுக் கொண்டால், அது சரணாகதியைப் பூர்த்தி செய்யும்.

208. தேசபக்தி, வாழ்க்கையில் வெற்றி, போன்றவை உணர்ச்சியில் இலட்சியத்தை நாடுவதால் மனிதனால் பெரிய காரியத்தைச் சாதிக்க முடிகிறது. யோகத்தை மேற்கொண்டவர்

தேசபக்தியால் நாட்டுக்குச் சேவை செய்ய வேண்டுமென்பவர் காரியங்களைச் சாதிக்க வேண்டுமானால் நான் நாட்டுக்கே உரியவனாக வேண்டும். நாட்டோடு நான் இரண்டறக் கலக்கவேண்டும் என்ற உணர்வு மேலிட வேண்டும்.

வெற்றியை நாடுபவன் வெற்றிக்கே நான் உரியவன், எனக்கே வெற்றியுரியது என்பன போன்ற உணர்ச்சிகளால் நிறைய வேண்டும்.

அன்னையின் யோகத்தை ஏற்றுக் கொண்டு சாதிக்க விரும்பு கின்றவனுக்கு அன்னைக்கே நான் உரியவனாக வேண்டும் என்ற உணர்வு மேலிட வேண்டும். தன்னையும், தன் கருத்தையும், உணர்வுகளையும், பழக்கங்களையும், சட்டங்களையும், மரபையும், நினைவையும், செயலையும் தெளிவாக விலக்கி அன்னையையும், அன்னையின் கருத்தையும், அன்னைக்கேற்ற உணர்வுகளையும், அன்னை ஏற்றுக் கொள்ளும் பழக்கங்களையும், அவர் சட்டங்களையும், அவர் ஏற்படுத்திய மரபையும், அவர் நினைவையும், அவருக்காகச் செயலையும் தெளிந்து மேலும் மேலும் ஏற்றுக் கொள்வதே அன்னைக்கே உரியவராதலாகும்.

209. உலகிலில்லாத ஒன்றை திறமையாலோ, சுயநலத்தாலோ சிறிய மனிதன் சாதிப்பதுண்டு. அது பளிச்சிடும் அற்புத மானாலும், அதை மற்றவர்கள் பின்பற்ற மாட்டார்கள். தனித்தே நிற்கும். உலகம் போற்றினாலும், ஏற்றுக் கொண்டு பின்பற்றாத பெருஞ் சாதனையாக நிற்கும்.

1928இல் ராஜா அண்ணாமலை செட்டியார் ஒரு பல்கலைக் கழகம் நிறுவினார். 1947 வரை இந்தியாவில் 27 பல்கலைக் கழகங்களே இருந்தன. அதுவரை பல்கலைக் கழகங்கள் சர்க்காராலேயே நிறுவப்பட்டன. இந்திய கல்வி முறையை வற்புறுத்த வேண்டும் என்று பண்டிட் மதன் மோகன் மாளவியாவும், சமஸ்கிருத வல்லுநர் பகவன் தாஸும் ஆரம்பித்த காசி சர்வகலாசாலை தவிர தனி நபர் இன்றுவரை ஒரு சர்வகலாசாலையை நிறுவவில்லை. ஒருவர் செய்து வெற்றியான பின் அதைப் பார்த்து மற்றவர்கள் ஏராளமாகச் செய்வதுண்டு. 20 ஆண்டுக்கு முன் சென்னையில் ஒருவர் ஒரு leasing company தவணை முறையில் மெஷின் விற்கும் கம்பனியை ஆரம்பித்தார். அவரைப் பார்த்து 350 பேர் இந்தியா முழுவதும் அதே கம்பனியை ஆரம்பித்தனர். ஒரு காரியம் வெற்றியானால் பலரும் அதைப் பார்த்து பின்பற்றுவார்கள். கம்பனி பணம் சம்பாதிப்பது. பல்கலைக் கழகம் சேவை ஸ்தாபனம். இலாபமில்லாத இடம். எனவே யாரும் பின்பற்றவில்லை எனலாம். 30 வருஷத்திற்கு முன் சென்னையில் பொருளாதார ஆராய்ச்சிக்கு ஒரு ஸ்தாபனம் நிறுவினார்கள். இன்று நாடெங்கும் அதுபோன்ற ஸ்தாபனங்கள் பரவிவிட்டன. இதுவும் சேவை ஸ்தாபனமே என்றாலும் பரவிவிட்டது.

ஒரு காரியம் பரவுவதற்குப் பல காரணங்களுண்டு. இலாபமான காரியங்கள் எளிதில் பரவும். பிரபலப்படுத்துபவையும் எளிதில் பரவும். சுலபமாகச் செய்யக் கூடியதும் எளிதில் பரவும். என்றாலும் செய்பவரின் மனநிலையைப் பொருத்தும் ஒரு காரியம் பரவுவது நிர்ணயிக்கப்படும். முதல் முயற்சி தோல்வியானால், பின்னால் அதைச் செய்ய எவரும் முன்வர மாட்டார்கள். முதல் முயற்சி வெற்றியானாலும், அதனால் இலாபமோ, ஆதாயமோ, பிரபலமோ இருந்தாலும் மற்றவர்களால் செய்யக்கூடியதானாலும், முதலில் செய்பவர் தன்னலமற்றவராக இருந்தால் அது பரவும். தன்னலமானவர் செய்யும் காரியம் எவ்வளவு பெரிய வெற்றியானாலும் அது பரவாது. அது தன்னலத்திற்குரிய இராசி. G.D. நாயுடு செய்த அற்புதமான காரியங்கள் அநேகம். டாடா fundamental research அடிப்படை ஆராய்ச்சிக்காக இந்நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் விஞ்ஞானப் பல்கலைக்கழகம் ஆரம்பித்தார். சர்.C.V. ராமன் ஆராய்ச்சி செய்து நோபல் பரிசு பெற்றது அங்குதான். அவ்வளவு பெரிய வெற்றியைப் பெற்றாலும் 1947 வரை அதுபோன்ற ஸ்தாபனம் ஏற்படவில்லை. 1947லும் சர்க்காரே அதுபோன்ற ஸ்தாபனங்களை ஆரம்பித்தது. இன்றுவரை தனியார் அதுபோன்ற முயற்சியைப் பின்பற்றவில்லை. சிறப்பாகப் பயிரிடுவதானாலும், 100% ரிஸல்ட் வரும் பள்ளியானாலும், பல்கலைக் கழகமானாலும், அவை வெற்றி யடைந்தாலும், பிறரால் பின்பற்றக் கூடியவை என்றாலும், தன்னலமற்றவர் செய்யும் காரியங்கள் பரவுவது போல் தன்னலம் மிக்கவர் செய்பவை பரவுவதில்லை.

அன்னையின் அருள் தன்னலமற்றது மட்டுமன்று. பிறர் நலம் பேணுவது. பக்தர் செய்யும் எந்தக் காரியமும் எதிர்பார்ப்பதைவிட அதிகமாகப் பரவுவதை நாம் தினமும் காணலாம்.

210. தன்னலமற்ற தன்மை, பெருந்திறமை, பெருந்தன்மை அல்லது எந்தப் பெரிய குணம் சாதித்தாலும், தன் சாதனையை அதனால் உலகுக்கு வழங்க முடியும். உலகமும்

211. தனி மனிதனின் சாதனைகள் தனித்தே நிற்கும். அவை உலகத்தின் சாதனைகளாக மாற அவன் மனம் விரிந்து உலகத்தை தன்னுள் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

212. சக்தி, சுபாவம், பண்பு (power, character, values)
வேகம் நிறைந்த சக்தியின் (force) வெளி உருவம் சக்தி (power). மனோ சக்தி உருவம் பெற்றால் சுபாவமாகிறது.
ஆன்மாவின் வெளிப்பாடு நம் வாழ்வில் பண்பெனும் உருவம் பெறுகிறது.

ஒரு காரியம் நிகழ ஒரு காரணம் தேவை. அத்துடன் அக்காரியம் நடைபெற உதவும் அடிப்படை ஒன்று தேவை. வெளி உருவம், உள்ளுறையும் தன்மையின் வெளிப்பாடாகும். மனத்தின் எண்ணம், வாயால், சொல்லாக வெளிப்படுகிறது. சொல் வெளி உருவம். எண்ணம் உள்ளுறை சக்தி அல்லது தன்மை எனலாம்.

ஈரமாக பிசைந்த களிமண் பாணையாக உருவம் பெறும்.

எண்ணம் சொல்லாக வெளி வரும்.

அறிவு எண்ணத்தின் வடிவமாக வெளிப்படுகிறது.

ஜோதி என்ற உள்ளுறை தன்மை அறிவு எனும் வெளி உருவமாக மாறும்.

திறமை செயலாகிறது.

மனத்தின் ஆசை செயலில் பாசமாக உருவம் பெறுகிறது.

ஆங்கிலத்தில் force, power என்ற இரண்டு சொற்களும் energy என்ற சொல்லின் வெளிப்பாடாக அமையும். வீசும் காற்றுக்குத் திசையில்லை, அதை ஒருவர் பயன்படுத்த முடியாது. ஆனால் அதற்கு வேகம் உண்டு. வேகத்திற்குரிய சக்தியுண்டு. இதை energy என்ற சொல்லால் குறிப்பிடுகிறார்கள். பயன்படுத்த முடியாத, முறைப் படுத்தப்படாத சக்தியை energy என்கிறார்கள். ஓடும் நதியின் வேகம், சிறு குழந்தையின் சக்தி ஆகியவற்றை energy என்று சொல்கிறோம். வேகமாக ஓடும் காற்றை ஒரு குழாய் வழியே செலுத்தினால் அது முறைப்படுத்தப்படுகிறது. அதனால் அதை ஒரு விசிறியைச் சுழற்ற பயன்படுத்தலாம். முறைப்படுத்தப்பட்ட energyக்கு force என்று பெயர். Force செயல்பட்டால் பலன் கிடைக்கிறது. பலனை ஏற்படுத்தும் forceக்கு power என்று பெயர். Force ஒரு கருவி மூலம் power ஆக மாறுகிறது. மேட்டர் அணையில் தேக்கியுள்ள நீரில் சக்தி (energy) தேங்கியுள்ளது. அதை ஒரு குழாய் மூலம் செலுத்தும் பொழுது (force) சக்தியாக மாறி ஒரு turbine-யைச் சுழற்றுகிறது. டர்பைன் என்ற மெஷின் forceஐ electric power ஆக மாற்றுகிறது. தமிழில் இம்மூன்று நிலைகளையும் சக்தி என்ற சொல்லால் குறிப்பிட வேண்டியிருக்கிறது.

முறைப்படுத்தப்படாத சக்தி energy

முறைப்படுத்தப்பட்ட சக்தி force

ஒரு கருவி மூலம் முறைப்படுத்தப்பட்ட சக்தி பயன்படும் சக்தியாக மாறினால் அது power.

மனதின் சக்தி உருவம் பெற்று பயன்படும் நிலையில் சுபாவமாகிறது. ஆன்மாவின் சக்தி பயன்படக் கூடியதாக மாறிய நிலையில் பண்பாகிறது. பண்பு சுபாவத்தைவிட உயர்ந்த சக்தி. சுபாவம் உயர்ந்ததாகவோ, தாழ்ந்ததாகவோ இருக்கலாம். பண்பு உயர்ந்ததாக மட்டுமே இருக்க முடியும்.

அவசரம், நிதானம்; பொறாமை, தாராளம்; மந்தம், சுறுசுறுப்பு ஆகியவை சுபாவத்தை வெளிப்படுத்துபவை. விஸ்வாசம், கற்பு, நாணயம் போன்றவை பண்புகளாகும்.

வாழ்க்கையில் ஓய்வு பெற்றவர்களில் பலரைச் சந்தித்து அவர்கள் எப்படிச் கல்வி பெற்றார்கள், பட்டம் எடுத்தார்கள், வேலையில் சேர்ந்தார்கள், குடும்பம் நடத்தினார்கள், பிள்ளைகளைப் படிக்கவைத்து முன்னுக்குக் கொண்டு வந்தார்கள் என விசாரித்தால், பொதுவாக இருவகைகளான பதில் வரும்.

1. எப்படிப் படித்து வேலையில் சேர்ந்து இன்று ஓய்வு பெற்றேன் என்று எனக்கே தெரியாது. என்னமோ நடந்தது, ஒவ்வொரு சமயத்தில் ஒவ்வொருவர் வந்து புண்ணியம் கட்டிக் கொண்டார்கள். எல்லாம் நல்லபடியாக முடிந்தது.
2. நான் சிறுவயதிலிருந்தே என் வாழ்க்கையைத் திட்டமிட வேண்டும் என்று என் பெற்றோர் சொல்லி, அதற்குரிய முறையில் ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் முன்கூட்டித் தயார்செய்து செயல்பட்டோம். பெரும்பாலும் எதிர்பார்த்த அளவில் கூடி வந்தது. அந்த முன்யோசனையில்லை என்றால், இன்று இந்த நிலைமையிலிருக்க மாட்டேன்.

முதல் வகை கண்மூடித்தனமாகச் செயல்படுவது. அதில் சிலருக்கு வெற்றி கிடைக்கும். பலருக்குத் தோல்வி கிடைக்கும். வெற்றி கிடைத்தவர்க்கும் பலன் குறைந்தபட்சப்பலனே கிடைத்திருக்கும். அடுத்தவர் தம்மை அறிந்து செயல்பட்டவர். இவர்களில் பலருக்கு வெற்றி கிடைத்திருக்கும். தோல்வி சிலருக்குத்தான். வெற்றி கிடைத்ததில் பெரும்பாலோர்க்கு அதிகபட்ச வெற்றி கிடைத்திருக்கும். முதல் வகை unconscious behaviour அடுத்தவகை conscious planning. இரண்டாம் வகை எல்லா வழிகளிலும் சிறந்தது. இது வாழ்வு.

ஆன்மா கண்மூடித்தனமாக இருக்கும்பொழுது வாழ்வில் உழலுகிறது. தன்னையறிந்தபோது விழிப்புற்று மோட்சத்தை நாட முடிகிறது. இது யோகம்.

அன்னையை ஏற்றுக் கொள்வதையும் இந்த இருமுறைகளால் ஏற்றுக் கொள்ளலாம். முதல் முறைக்குக் குறைந்தபட்சப் பலனும், அடுத்ததற்கு அதிகபட்சப் பலனும் உண்டு.

- நி நாம் இதுவரை வணங்கிய தெய்வங்களில் ஒன்றாக அன்னையை ஏற்றுக் கொள்வது.
- நி நாம் யார் என்றறியாமல் வாழ்வதைப் போல் அன்னை யார் என்றறியாமல் தெய்வமாக வணங்குவது.
- நி பிரார்த்தனை பலித்தால் பலனைப் பெற்று மற்றதை மறந்து விடுவது.
- நி பிரார்த்தனை பலிக்காவிட்டால், அதற்கு ஒரு விளக்கம் நம் நிலைக்கேற்ப, மனதிற்குப் பொருத்தமாக நினைத்துக் கொள்வது.
- நி பொதுவாக, சந்தோஷமாக எதையும் குறையாக நினைக்காமல் செயல்படுவது.
- நி இது unconscious acceptance அன்னையைக் கண்மூடித் தனமாக ஏற்றுக் கொள்ளுதலாகும்.
- நி அன்னையை வழிபட, ஆரம்பித்திலிருந்து நம் வாழ்க்கையில் ஏற்படும் மாறுதல்கள் இதுவரை நம் வாழ்க்கையில் ஏற்படாதவை என அறிவது. சில எவர் வாழ்க்கையிலும் ஏற்படாத மாறுதல்கள் என உணர்வது.
- நி ஏன் அன்னையிடம் மட்டும் இது போன்று நடக்கின்றது என்று யோசனை செய்வது.
- நி நமக்கு எப்படி மற்றவர்களுக்குப் பலிக்காதது பலிக்கிறது என்று விவரமாக அறிய முனைவது.
- நி மற்றவர்களுக்குப் பலிப்பது நமக்கு ஏன் பலிக்கவில்லை என்று சிந்திப்பது.
- நி அன்னை சொல்லியிருப்பவற்றை அறிய முற்படுவது.
- நி அதன் மூலம் பலிக்காதவை பலிக்கும்படி மாற்ற முயல்வது.
- நி இது conscious acceptance தன்னை அறிந்து அன்னையை ஏற்றுக் கொள்வதாகும்.

பேராத வாழ்க்கை விளக்கம்
இவையிரண்டும் ஒரே நிலையில் இல்லை. மனிதர்கள் தரத்தை ஒட்டி ஒவ்வொன்றையும் மேலும் பல பாதங்களாகப் பிரிக்கலாம். பொதுவாக, தன்னை அறிந்து செயல்படுவது நல்லது.

214. எந்த விஷயம் மீண்டும் மீண்டும் ஆயிரம் முறை நம் மனத்தைத் தொடுகிறதோ அந்த விஷயத்தில் நமக்கு அதிகபட்ச அக்கறையுள்ளது என்று பொருள். அதுவே நம் ஜீவியத்தின் நிலை (level of consciousness).

வாழ்நாள் முழுவதும் நாட்டின் விடுதலைக்காகப் போராடியவருண்டு. போராட்டத்தில் கலந்து கொள்ளாவிட்டாலும் வாழ்நாள் முழுவதும் விடுதலையைப்பற்றி இடைவிடாமல் பேசியவருண்டு. இவர்கள் பலவகையினர்.

நி உள்ளும் புறமும் விடுதலையை நாடிய ஜீவன்.

நி புறவாழ்வில் பெருந் தியாகம் செய்தாலும், அகவாழ்க்கை நாடுவது வேறாக இருக்கும்.

நி புறவாழ்வில் பேச்சளவோடு நின்றாலும், அகம் இலட்சியத்தை உருக்கமாக நாடும்.

நி எதைப் பேசினாலும், எதைச் செய்தாலும் மனம் அவர்களுடைய சுய தேவைகளையே முதன்மையாக நினைக்கும்.

இலட்சிய வாழ்வு சிலருக்குத்தான் அமைகிறது. மற்றவருக்குக் குடும்பவாழ்வுதான் நிலையானது. ஓர் அரசியல் ஊழியர் அறுபது வயது வரை எந்த வருமானமும் இல்லாமல் பிறர் தயவால் மட்டும் நித்யகண்டம் பூர்ணாயுக என்று வாழ்ந்து வந்தார். குழந்தை யில்லாதது சௌகரியமாய்விட்டது. அறுபதுக்கு மேல் புதிய சந்தர்ப்பங்கள் உருவாக ஆரம்பித்தன. ஒரு வீடு அமைந்தது. புஸ்தகக்கடை ஏற்பட்டது. நல்ல வசதி வந்துவிட்டதால் தனக்குப்பின் என்ற கேள்வி அடிக்கடி வந்து, மைத்துனியின் பெண்களில் ஒருவர் டாக்டராகவும், அடுத்தவர் சுப்ரீம் கோர்ட் வக்கீலாகவும் இருப்பவர் களுக்கு இந்த இரு சொத்தையும் கொடுப்பதாகத் தினமும் நூறு முறை சொல்லி வந்தார்.

அத்துடன் ஒரு பையனைக் கடையில் அமர்த்தி, அவனை வீட்டிலேயே வைத்துக்கொண்டு அவனுக்குத் திருமணம் செய்துவைத்தார். அவனிடம் கடை உனக்குத்தான் என்று பேச்சோடு சொல்வார். வசதிவந்த சில வருஷங்களில் மனைவி காலமானார். உடனே மைத்துனிப் பெண்களை மறந்துவிட்டார். பையனைப் பார்த்து வீடும், கடையும் உனக்கே என தினமும் நூறுமுறை சொல்ல ஆரம்பித்தார். சில மாதம் கழித்து இறந்து போனார். இறந்து போகும் தருவாயில் அண்ணனை அழைத்து தன் கடையையும், வீட்டையும் எடுத்துக்கொள்ளும்படிச் சொல்லிவிட்டு இறந்து போனார்.

மனைவி உள்ளவரை மைத்துனிப் பெண்களைப்பற்றிப் பேசியதும், அவர் காலமானபின் பையனுக்குக் கொடுப்பதாகப் பேசியதும் வாய் வார்த்தை. மனத்தில் இருந்தது தன் அண்ணன் பிள்ளைகள். அவர் மனத்தைப் பொருத்தவரை அண்ணன் பிள்ளைகள் மனதில் ஆயிரம் முறை வந்திருப்பார்கள். அனுபவசாலிகள் இவருடன் பழகும்பொழுது தவறி இவர் சொல்லும் வார்த்தைகளைக் கவனித்தால், இவர் மனதிலுள்ளதை உடனே அறிந்து கொள்வார்கள். பிறர் அறியாமல் நம் மனம் வேறு விஷயங்களை நாடுவதைப்போல், நாமே அறியாமல் நம் மனம் நமக்கு முக்கியமானவற்றை விட்டுவிட்டு வேறு இடத்தில் லயித்திருக்கும். நம் மனம் எதில் லயித்துள்ளது என்று அறிய வேண்டுமானால், எந்த விஷயம் நம்மை அறியாமல் நம் மனத்தை ஆயிரம் முறையும் தொடுகிறது என்று பார்த்தால் புரியும்.

மனத்தில் நம்மையறிந்தோ, அறியாமலோ ஆழ்ந்துள்ள விஷயங்கள் சாதாரணமாகப் பேசும் பொழுது (subconscious slip) வாய் தவறி வரும் சொல்லில் தெரியும். அவை தவறி வருபவையல்ல. அதுவே உண்மை. சென்னைக்குப் போய் வந்து செய்தியைச் சொல்லும்பொழுது வாய் தவறி இரண்டு, மூன்று முறை மதுரை என்று வந்தால் மனம் சென்னையிலில்லை, அங்குச் சந்தித்த தமக்கையிலில்லை, மதுரையில் உள்ள தங்கைமீது உள்ளது என்று பொருள். தமக்கைப் பையனுக்குத் தன் பெண்ணை மணம் முடிக்குமாறு எல்லா ஏற்பாடுகளுக்கும் ஒத்துக் கொண்டாலும், தங்கைப் பையனை வேண்டும் என்று மனம் கூறுகிறது என்று பொருள்.

215. பேசாமலிருந்தால் கேட்டு நடக்காத காரியம், கேட்காமல் நடப்பதைக் காணலாம். சிந்தனை செய்யாமலிருந்தால், சிந்தித்து விளங்காதவை சிந்திக்காமல் விளங்குவதைக் காணலாம்.

யோக வாழ்க்கை விளக்கம்
பேசும்பொது செயல்படுவது நம் மனஉறுதி (will) பேசாமலிருக்கும்பொழுது செயல்படுவது (silent will) மௌனத்தின் உறுதி. இது அதிக சக்தி வாய்ந்தது என்பதால்
பேசாமலிருக்கும்பொழுது கேட்காமல் நடக்கும்.

சிந்திக்காவிட்டால் விளங்காது; சிந்தித்தால் விளங்கும் என்பது முதல்நிலை மனத்திறன். சிந்திப்பதையே இடைவிடாத செயலாக ஏற்றுக் கொண்டவருக்கு பல நாள் சிந்தனையாலும் விளங்காதவையுண்டு. பல வருஷங்களிலும் விளங்காததுண்டு. இவர்கள் திறமைமிக்க சிந்தனையாளர்கள். இந்த விஷயத்தில் சிந்தனையில் தோற்றவர்கள். சிந்திக்கும்பொழுது செயல்படுவது மேல் நிலையான மனம். சிந்தனை செய்யாதபொழுது செயல்படுவது ஆழ்ந்த நிலையிலுள்ள மனம். சிந்திக்கும்வரை ஆழ்ந்த மனம் செயல்படாது, படமுடியாது. சிந்தனைக்குப் புரியாதவற்றைச் சில நாள் மறந்திருக்க முடிவு செய்தால், திடீரென ஒரு நாள் பளிச்சென்று இதுநாள்வரை புரியாதது புரியும். நாம் சிந்திக்காமலிருப்பதால் அவ்விஷயம் மனத்தின் ஆழத்திற்குச் சென்றுவிடுகிறது. ஆழ்ந்த மனம் நம்மையறியாமல் சிந்தனை செய்கிறது. ஒருநேரம் அதற்குப் புரிந்தவுடன், விஷயம் மேல் வந்து நினைவில் தட்டுப்படும். ஆங்கிலத்தில் sleep over the matter என்பார்கள்.

216. ஒவ்வொரு செயலிலும் மனிதன் தான் அதை அதிகபட்சம் அனுபவிக்க முயல்கிறான். ஒவ்வொரு செயலிலும் அதிகபட்சம் அன்னையைக் கண்டு அனுபவிக்க முயல்வது யோக சித்தி.

படிப்பவன் படிப்பை அதிகமாக அனுபவிக்க முயன்று படித்தால் படிப்பில் பெரும் பலன் பெறுகிறான். விளையாடுபவன் விளையாட்டை அதிகபட்சம் அனுபவிக்கும்பொழுது நன்றாக விளையாடுகிறான். எந்தச் செயலும் பல நிலைகளில் அமைந்துள்ளது. பெற்றோருக்காகப் படிப்பது, மார்க் வாங்கப் படிப்பது, புரியவேண்டும் என்று படிப்பது, புரிந்து மேல்நிலைக்குச் செல்ல வேண்டும் என்று படிப்பது, கடமையை நிறைவேற்றப் படிப்பது, படிப்பை அதிகபட்சம் அனுபவிக்க வேண்டும் என்று படிப்பது போன்ற நிலைகள் உள்ளன. அதேபோல் ஒரு செயலை உடலால் செய்யலாம், உணர்வால் செய்யலாம், அறிவால் செய்யலாம், ஆன்மாவால் செய்யலாம், அன்னையாலும் செய்யலாம். அன்னையால் ஒரு செயலைச் செய்வதும் செயலில் அன்னையை அதிகபட்சம் காண்பதும் ஒன்றே. அன்னைக்காக இந்தச் செயல், அன்னை முறைகளை அறிவதற்காக இது, அன்னையை அறிய இதைச் செய்கிறேன், அன்னையை அதிகபட்சம் அறிய இதைச் செய்கிறேன் என்றால் அன்னையை அறியலாம். அன்னையை, தியானத்தில் அறிவதைவிட, செயலில் அதிகமாக அறியலாம். செயலில் அதிக பட்சம் அறிய முற்பட்டால் அன்னை சித்திப்பார். அது யோக சித்தியாகும்.

217. ஒரு தலைமுறையில் முன்னோடிகளால் சாதிக்க முடிந்ததை அடுத்த தலைமுறையில் எல்லோராலும் முடிகிறது. சமூகம் இந்த நோக்கோடு ஸ்தாபனங்களை உருவாக்குகின்றது. சத்திய ஜீவியத்தை மனிதன் ஸ்தாபிக்க இறைவன் ஏற்படுத்திய ஸ்தாபனம் அன்னை.

பள்ளிக்கூடம் ஏற்படுவதற்கு முன் படிப்பதற்கு, ஒரு குருவை நாடிச் சென்று, அவரிடம் பல ஆண்டுகள் பாடம் கேட்டு, பண்டிதம் பெற வயது 35, 40 ஆகும். அதுபோல் தமிழ்நாட்டில் எத்தனை பேரால் படிக்க முடியும்? ஒரு 100 அல்லது 200 பேரால்தான் முடியும். அவர்கள் ஒரு வகையில் முன்னோடிகளாக இருப்பார்கள். இன்று அதே படிப்பை பள்ளிக்கூடத்தில் வருஷத்திற்கு 200 ஆயிரம் பேர் முடிக்கின்றனர். முன்னோடிகளால் முடியாததில்லை. எல்லோரும் முன்னோடிகளாக இருக்க முடியாது. இருக்கவில்லை. இன்று ரேடியோவை, அதன் parts பகுதிகளை வாங்கி நாமே செய்து கொள்ள வேண்டும் என்றால் ஓர் ஊரில் 100 ரேடியோ இருக்கும். இன்று 100 ஆயிரம் இருக்கிறது. அதுவே அடுத்த தலைமுறைக்குள்ள வசதி. ரேடியோவைச் செய்யும் ஸ்தாபனங்கள் ஏற்பட்டுவிட்டதால், அனைவரும் அனுபவிக்க முடிகிறது.

பூரண யோகத்தை, பகவான் எழுதிய நூல்களைப் பயின்று, அறிந்து கொண்டு சொந்தமாகப் பயில ஆரம்பிக்கலாம் என்பது தத்துவம். பயில ஆரம்பித்தால் வ.உ.சி கப்பல் ஓட்டியது போலிருக்கும். ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் ஏராளமான சந்தேகங்கள் வரும். சரணாகதி என்றால் என்ன என்பதே சந்தேகமாகிவிடும். யார் அதைச் செய்வது? என்பதற்குப் பதில் நான் எனில், என் மனமா, உணர்வா, உடலா, ஆன்மாவா என்றால் பதில் இல்லை. ஆன்மா என்று வைத்துக் கொண்டால் ஆன்மா ஒரு பகுதிதானே, எப்படிச் சரணாகதி முழுமையாகும் என்பது கேள்வி. சரி ஆன்மாவில் ஆரம்பிக்கலாம் எனில், ஆன்மாவைக் காண 100 வருஷமாகும் என்ற தெளிவு ஏற்படும். பூரண யோகத்தை நாமே செய்ய முடியாது என்று தெளிவு வந்துவிடும். இது முதற்கட்டம். முயற்சிக்கு 100க்கு மேற்பட்ட கட்டங்களுண்டு.

அதற்குப் பதிலாக அன்னையிடம் நாம் சரணாகதியடைந்தால், ஆர்வம் உள்ளிருந்து பிறக்கும். பிறக்கும் இடம் எது என்பது என்று தெரியாவிட்டாலும் ஆர்வம்

யோக வாய்மையை விளக்கும் எழும். ஆர்வம் சரணாகதிக்கு முன் தேவையானது. அதைப் பின்பற்றினால் அன்றே சரணாகதி அரை நிமிஷம் ஏற்பட்ட உணர்வு ஏற்படும். மேற் சொன்ன விசாரணையை 40, 50, வருஷமாகப் பூர்த்தி செய்ய முடியாதவர் அநேகர். ஒரே நாளில் சரணாகதியைக் கண்டு விடலாம். அதையே தொடர்ந்தால், சந்தேகம் விலகுமுன் சரணாகதி செயல்பட ஆரம்பிக்கும். ஓரளவு நிலைத்தவுடன் மேற் சொன்ன எல்லாக் கேள்விகட்கும் பதில் கிடைக்கும். அதன் பின் பகவான் நூல்களைப் படித்தால், அனுபவத்தின் பெயரால் அத்தனையும் புரியும். அனுபவம் ஏற்படுமுன் எதுவும் புரியாது.

Consciousness ஜீவியத்திற்கு யோகம் தேவை. ஸ்ரீ அரவிந்தரும், அன்னையும் யோகத்திற்கு முன்னோடிகள். இறைவன் இந்த யோகத்தை அனைவரும் செய்ய ஒரு ஸ்தாபனம் அமைத்துள்ளார். அந்த ஸ்தாபனம் அன்னை. குழந்தையைப் படிக்க வைக்க, பள்ளி என்ற ஸ்தாபனத்திற்கு அனுப்பிவிட்டு நாம் கவலையற்றிருக்கிறோம். சோப்பு வேண்டுமானால், யார் செய்கிறார், எப்படிச் செய்கிறார் என்ற விசாரம் நமக்குத் தேவையில்லை. கடையில் போய் வாங்கிக் கொள்கிறோம்.

யோகம் செய்ய விசாரம் நமக்கு வேண்டியதில்லை. அன்னையை அழைத்தால் யோகம் தொடங்கும். தொடர்ந்து அழைத்தால் தொடர்ந்து யோகத்தை மேற் கொள்ளலாம். நாம் யோகம் செய்ய அன்னை இறைவன் ஏற்படுத்திய ஸ்தாபனமாகச் செயல்படுகிறார். அவரின்றி நாம் யோகம் செய்வது ரயில் வருவதற்கு முன் காசி யாத்திரை போவது போன்றது.

அன்னை நம்மிடையேயிருந்தும், அனைவருக்கும் தம்மை வழங்கியும் யோகத்தை மேற்கொள்ள எவரும் முன் வரவில்லை. பகவானும், அன்னையும் மட்டுமே யோகத்தைச் செய்தார்கள். மற்றவர்கள் அவர்களை வணங்குவதால் வரும் யோகப்பயனை அடைந்தார்கள்.

218. அழைப்பு:

முதலில் உன் சுபாவத்தின் சிறப்பிலிருந்து விலகி, பிறகு அன்னையை அழைத்தால் மனம் நிறைந்து, சக்தி பெருகி, பூரிக்கும். சுபாவத்திலிருந்து கொண்டே அன்னையை அழைப்பது சலிப்பேற்படுத்தும், களைப்பேற்படுத்தும், விரக்தியை உற்பத்தி செய்யும்.

அன்னையை அழைப்பது பவித்திரமான செயல், அவர் வரும் நேரம் நாம் பவித்திரம் அடைகிறோம். வீட்டுக்கு விருந்தினர் வரும் பொழுது, நாம் வழக்கமாகப் போடும் சண்டை, சத்தம், அலங்கோலமாக வீட்டை வைத்திருப்பது போன்றவற்றை அவர்களிருக்கும் நேரம் வரை விலக்கி அவர்களை உபசரிக் கின்றோம். அவர்கள் வருகை சந்தோஷம் தருகிறது. அப்படியின்றி விலக்க வேண்டிய செயல்களை விலக்காமல் அவர்களை வரவேற்றால், அவர்கள் வருகை விரசமாகி விடும்.

நமது சுபாவத்தின் அம்சங்கள் பல. அவற்றை முழுவதுமாக மாற்றுவது சிரமம். ஒரு நேரம் அவற்றை விலக்க முடியும். மனத்தின் ஓட்டம், பதட்டம், அவசரம், எரிச்சல் போன்றவற்றை அழைப்பின் போது விலக்க முடியும். விலக்காமல் அழைப்பை மேற்கொண்டால் அழைப்பு சிறப்பு தாராது.

219. உணர்ச்சியைக் கட்டுப்படுத்த முடியுமானால், அளவுகடந்த சக்தி உன்னுள்ளே எழும்.

மனிதனுடைய சக்தியின் பெரும் பகுதி உணர்விலிருக்கின்றது. வீரம், தைரியம், ஆசை, பாசம், பற்று, போன்ற நல்ல உணர்ச்சிகளையும், பழிவாங்குதல், பயம், வெறுப்பு போன்ற தவறான உணர்வுகளையும் நாம் அறிவோம். இவை சக்தியின் உறைவிடம். தவறான உணர்வுகள் நம் சக்தியை விரயமாக்குகின்றன.

பொதுவாக நம் வாழ்வில் எழும் உணர்ச்சிகளை வெளிப்படுத்து கிறோம். தவறான உணர்வுகளை மறைக்கின்றோம். வெளிப்படுத்தாமலும், மறைக்காமலும் அவற்றை முறைப்படுத்தினால், அவை கட்டுப்படும். சக்தி அனைத்தும் உறையுமிடமாதலால் அவை கட்டுப்பட்டால் அவற்றின் சக்தி நமக்குக் கட்டுப்படும். அதனால் பெருஞ் சக்தி எழும்.

பாண்டவர்களுடைய கோபம் துரியோதனன் சபையில் வெளிப்பட முடியாமல் தருமர் தடுத்தார். அவர்கள் வெற்றிக்குரிய அனைத்துச் சக்தியும் அக்கட்டுப்பாட்டினால் எழுந்ததே.

பரீட்சை சமயத்தில் சுற்றுலா, சினிமா, டிராமா, கிரிக்கெட் பந்தயம் போன்றவை தொடர்ந்து வருவதுண்டு. தன் கட்டுப்பாட்டில்லாதவன் அவற்றுள் கலந்து

யோக வாய்க்கை விளக்கம் கொள்கிறான். அவன் சக்தி விரயமாகிறது. அதில் கலந்து கொள்ளாமலும், மனதைக் கட்டுப்படுத்த முடியாமலும் அறையில் புத்தகமும் கையுமாக இருப்பவன் மனம் இவற்றை நாடினால், அடக்கியதற்கு பலனாக அவற்றை இழந்ததுதான் மிச்சம். பரீட்சையும் போய் விடும். மிச்சம் எரிச்சல்தான்.

அதற்குப் பதிலாக மனம் போராடி ஒரு முடிவுக்கு வந்து பரீட்சை சமயத்தில் இவற்றின் மீது ஆசைப்படுவது தவறு என்று கருதி, அதை மனம் ஏற்றுக் கொண்டால் இவை இனி மனத்திரையில் வராது. இது அடக்குவதாகாது, கட்டுப்படுத்துவதாகும். மனத்திட்பம் முழுவதும் சலனமின்றி படிப்பில் ஈடுபடும். பரீட்சையில் வழக்கத்திற்கு அதிகமாக மார்க் வரும். எழுந்த ஆசைகள் அதிக சக்தியை உற்பத்தி செய்தன. கட்டுப்பாட்டால் அந்தச் சக்தியைப் பரீட்சைக்குப் பயன்படுத்தினோம். ஆசை எழுந்து கட்டுப்படுத்தியிராவிட்டால், இந்த அளவு சக்தி ஏற்பட்டிருக்காது என்று பிறகு புரியும்.

220. மனத்தின் உயர் நிலைகளை எட்டுவதும் ஜீவனின் ஆழத்தைத் தொடுவதும் யோகப் பாதையின் இரு பிரிவுகளாகும். ஆழ்ந்த நிலையை அடைந்து உயர்வை நாடுவது பூரணம், பூரண யோகத்திற்குரிய இலட்சணம்.

மனம் உயர்ந்த கருவி. அதன் உயர்நிலை தெய்வலோகம். அதையடைந்தால், அங்கிருந்து ஆனந்தத்திற்கும், சச்சி தானந்தத்திற்கும் போகலாம். பரப்பிரம்மத்தையும் எட்டலாம். பரவெளியை அடையலாம்.

ஜீவனின் ஆழம் உடலில் உள்ளது. சித்து வினையாடும் திறனுள்ள ஆழங்கள் இவை. பொதுவாக உயர்ந்தால் அதை மட்டுமே நாடமுடியும். ஆழ்ந்து சென்றால் அதை மட்டுமே நாடமுடியும். இரண்டையும் சேர்த்து செய்யும் யோக முறையில்லை. பூரண யோகத்திற்கு விலக்கான பகுதியில்லை. விலக்கான சரணமில்லை. பூரணத்தை எய்த உயர்வும், ஆழமும் தேவை. உயர்ந்து செல்வது (ascent) முதற்பகுதி. ஆழ்ந்து செல்வது (descent) அடுத்த பகுதி. உயர்ந்தும், பிறகு ஆழ்ந்தும் யோகப் பயணம் இருந்தால்தான் பூரணம் கிட்டும்.

221. ஆன்மாவும் சக்தியும் பிரிந்து சக்தி ஆன்மாவை மறந்த நிலை மனிதனுடைய நிலை. தான் மறந்த ஆன்மாவை சக்தி நினைவு படுத்திக் கொண்டால், சக்தி சரணாகதியை நாடுகிறது எனப் பொருள். சரணாகதியை மனிதன் விரும்பி நாடுவது மனிதன் தன் தெய்வீகத்தை உணர்வதாகும்.

சச்சிதானந்த பிரம்ம நிலையில் ஆன்மாவும் சக்தியும் ஐக்கியமாக இருக்கிறார்கள். அடுத்த நிலையில் அவர்கள் தனித் தனி உருவம் பெற்று ஆனால் ஒன்றாகச் செயல்படுகிறார்கள். அந்த நிலை சத்திய ஜீவியத்திற்குரிய நிலை. ஆன்மச் சக்திக்கு அங்கு ஈஸ்வரி-சக்தி எனப் பெயர். இந்நிலையில் ஈஸ்வரன் வேறு, சக்தி வேறு என்றில்லை. இருவரும் இணைந்துள்ளார்கள். என்றாலும் தனி வடிவம், உருவம் பெற்றுள்ளார்கள்.

அடுத்த நிலை தெய்வலோக நிலை. ஈஸ்வர-சக்தி தாம் இணைந்துள்ள தன்மையை இழந்து பிரிந்த நிலையில் இங்குச் செயல்படுகிறது. பிரிந்தாலும் ஒன்று மற்றதை மறந்த நிலையிலில்லை. இங்கு இதை புருஷ-பிரகிருதி என்கிறோம்.

அடுத்த நிலை மனம். மனத்தில் பிரகிருதி புருஷனை மறந்து விடுகிறது. மறந்துவிட்டது என்றாலும், நினைவுபடுத்த முடியாது என்பதில்லை. நினைவுபடுத்த விரும்பினால் நினைவு வரும்.

வாழ்வு அதற்கடுத்த நிலை. பிளவு அதிகமாகிறது. மறந்ததே மறந்து விட்டது. ஆனால் ஆழ்மனத்தில் (subconscious) சக்தி, ஆன்மாவின் விருப்பப்படி நடக்கிறது.

கடைசி நிலை ஐடம், ஜடமான உடல். இங்கு மறந்த நிலையே உணர்வு நிலையாக இருக்கிறது. எதை மறந்தோம் என்பதும் தெரிய முடியாத நிலை.

நாம் உடலால் வாழ்கிறோம். உடலால் செயல்படுகிறோம். உடலே நாம். அதாவது சக்தி ஆன்மாவை மறந்த நிலை. அதுவே நம் நிலை. மீண்டும் சக்தி ஆன்மாவைக் கண்டுபிடித்தால் தெய்வ நிலைக்கு வருவோம்.

ஆன்மாவை, சக்திக்கு நினைவு படுத்துவது ஆர்வம் எனப்படும், பக்தி. அவற்றை இணைப்பது சமர்ப்பணம். சமர்ப்பணத்தால் நினைவிழந்த சக்தியின் செயல்களை

222. தான் கட்டுப்பட நிர்ப்பந்தமில்லாத இடத்தில் தன்னை அழித்து அன்பாலும், அடக்கத்தாலும் அடுத்தவருக்குப் பணிந்து போகும் பண்பே வாழ்வில் சரணாகதிக்குச் சமமானது.

223. தனிப்பட்ட வாழ்வின் முடிவு அல்லது பொதுநலத் திட்டம் போடும் பொழுது உள்ள நியந்தனைகள் பல. சம்பந்தப் பட்டவருக்கு மட்டுமே தெரியும். வெளியிலிருப்பவர் முடிவைப் பற்றி நினைப்பது முடிவுக்குள்ள அம்சங்களுடன் தொடர் பில்லாமலிருக்கும். உண்மை என்ன என்பது நாள் கடந்த பின்னரே வெளிவரும்.

ஒரு காரியத்தைப் பற்றிப் பல அபிப்பிராயங்கள் ஏற்படுகின்றன. காரியத்திற்குப் பொருந்தாத ஓர் அம்சத்திலிருந்து ஓர் அபிப்பிராயம் ஏற்படுகிறது. எல்லா அபிப்பிராயங்களும் அப்படி ஏற்பட்டவையேயாகும்.

சில அபிப்பிராயங்கள்:

- நி தந்திக் கம்பத்திலுள்ள கம்பியாலும், ரயில்வே தண்டவாளத் தாலும் இந்தியாவை வெள்ளையர் கட்டித் தூக்கிக் கொண்டு போக முயல்கின்றனர்.
- நி செல்லாத நோட்டைக் கொடுத்தவருக்கு மணியார்டர் மூலம் அந்த நோட்டைத் திரும்ப அனுப்பு. அவரே பெற்றுக் கொள்ளட்டும்.
- நி ‘ரேடியோ பெட்டிக்’குள் மனிதன் ஒளிந்து கொண்டு பேசுகிறான்.
- நி பணம் தேவையானால், சர்க்கார் எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் நோட் அடித்துக் கொள்ளும்.
- நி உயர்ந்த சமூக நிலையிலுள்ளவரிடம் உயர்ந்த குணங்கள் உண்டு.
- நி தாழ்ந்த நிலையிலுள்ளவர்களுக்குத் தாழ்ந்த குணங்கள் மட்டும் உண்டு.
- நி செல்வம் பெற்றால் செல்வாக்கு வரும்.
- நி இலாபகரமாக முடியும் காரியம் நல்ல காரியம்.
- நி அழகான பெண் சிறந்த மனைவியாக இருப்பாள்.
- நி மல்யுத்தத்தில் ஜெயித்தவன் நியாயஸ்தன்.
- நி படிப்பால் நடத்தை உயரும்.
- நி படித்துப் பட்டம் பெற பிறவியிலேயே புத்திசாலித்தனம் தேவை.
- நி இளமையில் படிக்காவிட்டால், பிறகு படிப்பே வாராது.
- நி U.P.யிலிருந்துதான் நாட்டின் பிரதமர் உற்பத்தியாவார்.
- நி நாத்திகனுக்குத் தெய்வ நம்பிக்கையில்லை.
- நி பூஜை செய்தால் பக்தி ஏற்படும்.
- நி கலப்புத் திருமணம் சிறப்புத் திருமணம்.
- நி நம் உயர்ந்த ஜாதியை நாம் காப்பாற்றிக் கொள்ள முடியும்.
- நி உயர்வு ஜாதியைப் பொருத்தது.
- நி உயர்வு படிப்பைப் பொருத்தது.

உயர்வு அந்தஸ்தைப் பொருத்தது.

உயர்வு பக்தியைப் பொருத்தது.

உயர்வு சித்தியைப் பொருத்தது.

நி குறி சொல்பவர்கள், சித்து விளையாடுபவர்கள், தேவி உபாசனையில் ஈடுபடுபவர்களுக்குத் தெய்வ நம்பிக்கையுண்டு.

நி அன்னையிடம் நெருங்கி (physically near) இருந்தால் அருள் அதிகமாகக் கிடைக்கும்.

நி பணம் வந்தால் மனிதன் கெட்டுப் போய் விடுவான்.

224. காலம் மனத்தில் ஏற்பட்டது. எனவே சுப முகூர்த்தத்தில் மனத்திற்குள்ள நம்பிக்கை நம் வாழ்க்கையை நிர்ணயிப்பது இயல்பே.

காலம் பலவகைப்பட்டது. பல நிலைகளில் உள்ளது. உடலுக்குரிய காலம், உணர்வுக்குரிய காலம், மனத்திற்குரிய காலம், ஆன்மாவுக்குரிய காலம் என அவை பிரியும். உடலுக்குரிய காலம் 1 நிமிஷம் 1 மணியாக இருக்கும். தலைவிதியே என்று செய்யும் காரியங்களிலிருந்து மனமும், உணர்வும் விலகுவதால், கையால் மட்டும் அதைச் செய்கிறோம். எனவே உடலுக்குரிய காலம் செயல்படுகிறது. பாரமாக இருக்கிறது.

ஆசை பூர்த்தியாகும் பொழுது நேரம் போவதே தெரியாது. 1 மணி 1 நிமிஷமாகப் போகும். ஆசை பூர்த்தியாகும் பொழுது அங்கு சிந்தனையில்லை, தன்னையும் தன் உடலையும் மறந்துவிடுகிறான். ஆசையே மேலோங்கியிருக்கிறது. எனவே உணர்வுக்குரிய காலம் செயல்படுகிறது. வேகமாக நகர்கிறது காலம்.

காலம் என்பதே மனத்தால் ஏற்பட்டது. எனவே நல்ல நேரம், கெட்ட நேரம் என்பது மனத்தின் நம்பிக்கையைப் பொருத்தது. நம்பினால் காலம் அதன் குணத்தைத் தவறாது காட்டும். காலம் பலிக்கும். நம்பாவிட்டால், நம் விஷயத்தில் காலத்தின் குணம் பலிக்காது. கெட்ட நேரத்திற்கு அதன் குணம் இருக்காது. நல்ல நேரத்தின் குணத்தால் நாம் பயன்படுவது அளவோடிருக்கும்.

225. தாழ்ந்த குணங்களை விடுவதற்கு எடுக்கும் முயற்சியை விட, உயர்ந்த குணங்களைத் தீவிரமாக நாடுதல் நல்லது.

நாம் பிள்ளைகளை வளர்க்கும் பொழுது “திருடனாகாதே” “பொய்யனாகாதே” என்றெல்லாம் சொல்லி வளர்ப்பதில்லை. நல்ல குணங்களை மட்டும் வற்புறுத்திச் சொல்லிக் கொடுக்கின்றோம். குறுக்கே கெட்டவை தென்பட்டால், அவற்றை விலக்குகிறோம். நல்லதை நாள் முழுவதும் வலியுறுத்துகிறோம்.

நம் சிறு வயதை நினைத்துப் பார்த்தால், கெட்டதைச் செய்யாதே என்று சொல்லிக் கொடுத்தது குறைவு. பல கெட்ட விஷயங்களைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்டதேயில்லை. இன்று வரை அப்படிப்பட்ட கெட்ட வழக்கங்களிருப்பதே நமக்குத் தெரியாது என்று தெரியவரும்.

எதை நினைக்கின்றோமோ அது வலுப்படும். விலக்குவதற்காக நினைத்தாலும் அவை வலுப்படும் என்பதால், தாழ்ந்த குணங்களை நினைப்பதை விட்டு விட்டு, உயர்ந்த குணங்களை வலுப்படுத்துவதை மட்டும் மேற்கொள்வது சிறந்தது.

226. அன்னை பக்தர் ஒரு காரியத்தைச் செய்வதால் அந்த நேரம் சுபமுகூர்த்தமாகிறது. பக்தரின் செயல் நேரத்தைப் புனிதப் படுத்துகிறது.

227. மனம் அழிந்து விட்டால் 10இல் 9 பேர் இறந்து விடுவார்கள்.

பழைய துணியை அடித்துத் துவைத்தால் கிழிந்து போகும். கறை பலமாக இருந்தால், புதுத் துணியானாலும், கறையை எப்படியும் எடுக்க வேண்டும் என்று முயன்றால் கிழிந்து விடும்.

மனமும் உடலும் இரண்டறக் கலந்துள்ளன. மனத்தை அழிக்க முற்பட்டால், அத்துடன் கலந்துள்ள உடல் கிழிந்துவிடும்.

மனம் அழிவது என்பது இதுவரை உலகில் இல்லாத ஒன்று. யோகிகளுக்கு மனம் தூய்மையாக இருக்கும். ஜோதி நிறைந்ததாக இருக்கும். ஆனால் மனம் என்ற கருவியுண்டு. இல்லாமலிருக்க முடியாது.

மௌனத்தை மேற்கொள்பவன் எண்ணமில்லாமலிருக்கின்றான். அதுவே மௌனம். மனத்தில் எண்ணமில்லை என்றால், எண்ணம் இனி வாராது என்று பொருளில்லை. எண்ணத்தை உள்ளே அனுமதித்தால் வரும். அடுத்த நிலையில் எண்ணம் அழிந்து, இனி எண்ணமே ஏற்பட முடியாது என்பது ஏற்படும். அது உயர்ந்த நிலை. அதன் பின் எண்ணம் மனதில் உதித்தால் அது அசரீரியாக இருக்கும். எண்ணத்தை உற்பத்தி செய்யும் திறனே அழிவதற்கு அடுத்த நிலை மனம் அழிவது. மனம் என்ற கருவி, தன் உருவை இழந்து, திறனை இழந்து, செயலை இழந்து, உயிரை இழந்து, உடலையும் இழந்து, தானிருந்த இடம் தெரியாமல் அழிவதே மனம் அழிவதாகும். ஓர் ஆபீஸ் உள்ள கட்டிடத்தை ஆபீஸ் என்கிறோம். அந்த ஆபீஸுக்கு லீவு விடுவதுண்டு. அந்த ஆபீஸை abolish எடுத்து விடுவதுண்டு. ஆபீஸை எடுத்துவிட்டு அது இருந்த கட்டிடத்தையும் இடித்து எடுத்து இடத்தை மனையாக்குவதுண்டு. மௌனம் லீவு போன்றது. மனத்தை அழிப்பதன் முதன் நிலை ஆபீஸை எடுப்பது போன்றது. அந்த டிபார்ட்மெண்டை எடுத்துவிட்டு, கட்டிடத்தையும் இடித்து விலக்குவது மனத்தை அழித்து அதன் அஸ்திவாரத்தை விலக்குவது போன்றது. இது உயர்ந்த யோகநிலை. இதுவரை இதை எய்தியவர்கள் பகவானும் அன்னையுமே.

228. பூரணயோக முறைகளைப் பலவாறு விளக்கலாம். வரிசைப் படுத்தலாம். எப்படிச் சொன்னாலும் பலன் ஒன்றே. சொல்லும் முறை வேறானால் அதிகமாகப் புரிய உதவும். யோகத்திற் குரிய முதற் கட்டம் என்ற கட்டுரை இப்பகுதிக்குத் தேவையான எல்லா விளக்கங்களையும் அளிக்கும்.

பன்னிரண்டு முறைகளை, முறைகளின் பகுதிகளை வரிசைப்படுத்தி எழுதுகிறேன்.

1. சைத்திய புருஷன் வெளிப்படுதல்,
ஆன்மீகத் திருவுருமாற்றம்,
சத்திய ஜீவனின் பிறப்பு.
2. அகந்தை அழிந்து ஆன்மா விடுதலை பெறும் முதற் கட்டம், ஜீவாத்மா பிரபஞ்சத்தின் ஆன்மாவாக மாறுதல்,
ஜீவாத்மா பரமாத்மாவாக மாறுதல்.
3. அகந்தை கரைதல்,
சைத்திய புருஷனின் வெளிப்பாடு,
மனித சுபாவம் தெய்வ சுபாவமாக மாறுதல்,
ஞானம், பக்தி, கர்மம் இணைந்து பூரணம் பெறுவது.
4. மனோமய புருஷனின் தூய்மை,
ஆன்மாவுக்கு அகந்தையிலிருந்து விடுதலை,
சுபாவத்தைக் குணங்களினின்று விடுவிப்பது,
சமத்துவம் நிலைப்பது,
நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் செயல்படுவது,
சத்தியஜீவியத்தை எட்டித் தொடுவது.

- அறியாமை மனம்,
தன்னை மறந்த ஞானம்,
தெய்வீக மனம்.
6. ஞானம் பெற்று பூரணம் அடைதல்,
பிரபஞ்சத்தோடு இணைந்த பூரணம்,
ஆனந்தத்தால் நிரம்பிய பூரணம்,
அந்தராத்மாவில் அனைத்தும் பூரணமாதல்,
ஜடம் ஆன்மாவின் ஆதிக்கத்திற்குட்படுதல்.
7. சமர்ப்பணம்,
பற்றறுத்தல்,
அகந்தை கரைதல்,
மனோமய புருஷன் சித்திப்பது,
பிரபஞ்சத்தின் ஆத்மாவாக மாறுவது,
பரமாத்மாவை அடைவது,
மனித சுபாவத்தைத் தெய்வ சுபாவமாக மாற்றுவது.
8. ஆசை, அகந்தை, மனம் ஆகியவற்றைப் படிப்படியாக அழித்து சத்தியஜீவியத்தை அடைவது.
9. ஆசை அழிவது,
பிராணமயபுருஷன் விடுதலை பெறுதல்,
அகந்தை அழிதல்,
சைத்தியபுருஷன் வெளிவருதல்,
மனத்தையும், பிராணனையும் அழித்து சைத்திய புருஷனை சத்தியஜீவனாக மாற்றுவது.
10. மனத்தில் மேலெழுந்த நிலையிலிருந்து ஆழத்திற்குச் சென்று சைத்தியபுருஷனைக் கண்டு, ஆன்மீக மனத்தின் மூலம் சத்திய ஜீவனை அடைதல்.
11. சுதர்மம், சுபாவம், சொரூபம் ஆகியவற்றைக் கடந்து பரமனை அடைவது.
12. அறியாமையின் ஏழு நிலைகளைக் கடந்து, ஞானம் பெறுதல்.
 - 1) செயலிலுள்ள அறியாமை,
 - 2) ஜீவனின் அமைப்பிலுள்ள அறியாமை,
 - 3) உள்ளத்தின் அறியாமை,
 - 4) காலத்தால் ஏற்படும் அறியாமை,
 - 5) அகந்தையின் அறியாமை,
 - 6) பிரபஞ்சத்தை அறியாத நிலை,
 - 7) ஆதியை உணராத அறியாமை.

இது அனைவரும் அறிந்த உண்மை. சுயநலம் என்பது சிறியது. சிறியதன் மூலம் சிறிய அறிவையே பெற முடியும். உலகம் பெரியது. பெரியதை மனிதனுக்குக் கொடுக்கக் கூடியது. உலகம் மனிதனுக்குக் கொடுப்பதற்கு அளவேயில்லை. உலகம் கொடுப்பதை மனிதன் அதிகமாகப் பெற வேண்டுமானால், பெறும் பாத்திரம் பெரியதாக இருக்க வேண்டும். சுயநலம் சிறிய பாத்திரம். பிறர் நலம், நாட்டு நலம், உலக நலம் பெரிய பாத்திரங்கள். அவற்றிற்குரிய சட்டங்கள் வேறு.

சிறிய சுயநலத்தை, சுயநலத்தின் சட்டங்கள் மூலம் உலகத்திற்கு எடுத்துச் சென்றால், உலகம் நீ எடுத்து வரும் பாத்திரத்தின் அளவுக்கேற்ப உனக்குக் கொடுக்கிறது. பெரிய இலட்சியங்களுடன் உலகத்தை நாடும்பொழுது அதற்குரிய பெரிய சட்டங்களைப் பின்பற்ற வேண்டும். அப்பொழுது உலகம் பெரிய அளவில் கொடுக்கும்.

சுயநலம் பாராட்டுவன் எழுதப் படிக்க அறியாதவன்போல். எனக்கு எல்லாம் தெரியும், இதற்குரியது வந்தால் போதும் என்பான். அவன் மாடு மேய்க்கின்றான். தன்னலம் பாராட்டாதவன் படித்தவனைப்போல. படிப்பில் பல நிலைகள் இருப்பதைப் போல் பரநலத்திலும் பல நிலைகளுண்டு. படிப்பு எந்த அளவுக்குக் கொடுக்க முடியுமோ, அது படிக்காதவனை விட எப்படி ஒருவனை உயர்த்த முடியுமோ அதுபோல் பரநலம் உயர்த்தும்.

படிக்காதவன் கூலி வேலை செய்கிறான். அது அடிமட்டம். படித்தவன் உத்தியோகம் செய்கிறான். வாழ்வு அவனுக்கேற்ப அளிக்கிறது. வாழ்வில் அதிர்ஷ்டம் என்றுண்டு. அது படிப்பால் வருவதில்லை. படிக்காமலிருப்பதால் வருவதில்லை. இவரிருவருக்கும் ஏற்படக்கூடியது. அது ஒருவன் வாழ்வில் நுழைந்தால் உயர்வதற்கு அளவு கிடையாது. தன்னலம், பரநலத்தைத் தாண்டி அதிர்ஷ்டமிருப்பதைப்போல், அவற்றைத் தாண்டி அன்னை இருக்கிறார். அன்னையை ஏற்றுக் கொண்டால் அதிர்ஷ்டம் வருவதைப்போல் வாழ்வு செயல்படும். வாழ்வு அளவோடு அளிக்கிறது. அன்னை அளவுகடந்து அளிப்பார். தன்னலமுள்ளவனுக்கு அவனளவில் அதிகமாகவும், பரநலம் பாராட்டுபவனுக்கு அவனளவில் அதிகமாகவும் அளிப்பார். அதைத் தாண்டிய நிலையில் ஆன்மநலம் பாராட்டுபவனிருக்கிறான். அவன் அன்னையை ஏற்றுக் கொண்டால், அவனுக்குக் கிடைப்பன ஆன்மீகப் பலன்கள்; வாழ்வுக்குரியவையல்ல.

230. பிரபஞ்சம் மனிதனாக உருவாகிறது. முதலில் உடலாகவும், பிறகு உணர்வாகவும், மனமாகவும் உருவெடுத்து முடிவில் ஆன்மாவாகிறது. அதையும் தாண்டிய நிலையில் ஆன்மா பிரகிருதியில் வெளிப்பட்டு பரமாத்மாவை அடையும் வழியைக் கோலுகிறது.

கிருஷ்ண பரமாத்மாவின் விஸ்வரூபத்தில் உலகமே அடங்கி யிருந்தது. யோகம் செய்து அகந்தையை அழித்த பின், அவனது ஜீவன் விஸ்வரூபம் எடுத்து பிரபஞ்சம் முழுவதும் பரவி பிரபஞ்ச மாகிறது. ஏனெனில் பிரபஞ்சம் தன்னைப் பூர்த்தி செய்துகொள்ள ஒரு மையத்தை ஏற்படுத்த முனைந்து தன்னைச் சுருக்கி ஒளிமயமாக்கி ஒரு புள்ளியாக்கி மனிதனாக உருவாகிறது. அப்படி ஏற்பட்ட மனிதன் முதிர்ச்சியடைந்த பின் மீண்டும் பரந்து விரிந்து பிரபஞ்சத்தோடு ஐக்கியமாகிறான். இந்த இரு தத்துவங்களையும் பகவான் கீழ்க்கண்டவாறு சொல்கிறார்.

பிரபஞ்சம் தன்னைப் பூர்த்தி செய்ய மனிதனாகிறது.

மனிதன் தன்னைப் பூரணப்படுத்த பிரபஞ்சமாகிறான்.

பிரபஞ்சம் சுருங்கி ஒளிமயமாகி ஆன்மாவாவது முடிவானால், முதல் நிலையில் பிரபஞ்சம் உடலாகிறது. பிறகு அதற்கு உயிர் ஏற்பட்டு உணர்வு எனும் பிராணனாகிறது. அடுத்த நிலையில் உணர்வுக்குத் தெளிவேற்பட்டு புத்தியாகிறது. கடைசி நிலையில் புத்தி ஒளி பெற்று ஜோதியாகி ஆன்மாவாகிறது. உடல் ஆன்மாவாக மாறும் நிலைகளில் நடுவே அகந்தை உற்பத்தியாகி ஆன்மாவை இருளாக மறைக்கின்றது. அகந்தை கரைந்த பின் ஆன்மா மலர்ந்து, பிரபஞ்சம் முழுவதும் பரந்து, முதலிலிருந்ததைவிட உயர்ந்து, ஆன்மாவுக்கு மட்டும் இருந்த செறிவை, பிரபஞ்சம் அனைத்திற்கும் அளித்து தன்னைப் பூரணப்படுத்திக் கொள்கிறது.

231. சைத்தியபுருஷனை அடைந்தால் பிரகிருதியை விட்டு அகன்றதாக அர்த்தம். அதுவே மேலெழுந்த மனதைத் தாண்டியதாகும்.

மனம் இரு நிலைகளிலுள்ளது. மேல்மனம், ஆழ்ந்த மனம் (surface, subliminal). சைத்திய புருஷன் ஆழ்ந்த மனத்திலிருக்கிறான். எனவே சைத்திய புருஷனை அடைந்தால் ஆழ் மனத்தை அடைகிறோம். பிரகிருதி மேல் மனத்திலிருக்கிறது. அதனால் பிரகிருதியைத் தாண்டாமல், சைத்திய புருஷனை அடையமுடியாது.

232. மேலெழுந்த நிலை பிரகிருதி
ஆழ்ந்த நிலை புருஷன்.

❖ ❖ ❖

ஆழ்ந்த மனத்தில் சைத்திய புருஷன் உறைவதைப்போல் மனோமய புருஷனும் உறைகிறான்.

233. அகந்தைக்கு ஆயிரம் நோக்கங்களுண்டு. இறைவனை நாடுவதைத் தவிர சைத்திய புருஷனுக்கு வேறெந்த நோக்கமுமில்லை.

❖ ❖ ❖

234. இடையறாத தரிசனம் நாடுபவர் மனித வாழ்வில் சிறப்புற வேண்டும். அதைப் பெற மனிதன் தன் திறமைகளைப் பூரணமாகத் தாண்டி வரவேண்டும். தாண்டிவர அதுபோல முனைந்தால் அகந்தை அழியும். பூரணமான முயற்சியை நல்ல முறையில் மேற்கொள்ளவேண்டும்.

❖ ❖ ❖

அப்படியானால்,

மனம்	—	நேர்மையாகவும்
உணர்வு	—	முழுமையாகப் பயன்பட்டும்
உடல்	—	சிறப்பான முயற்சியையும் மேற்கொள்ள வேண்டும்.

அது இடையறாத தரிசனத்தைக் கொடுக்கும்.

235. தோற்றத்திற்குரிய உருவத்தை தோற்றுவிப்பதன் மூலம் ஜீவியம் முன்னேறுகிறது. முன்னேற்றம் உருவத்தைப் புறக்கணித்து உள்ளுறை ஜீவனை மட்டும் ஏற்றுக் கொள்கிறது. உடலிலிருந்து தோற்றத்தை நீக்கி உள்ளுறை ஜீவனை மட்டும் ஏற்றுக் கொள்கிறது. உடலிலிருந்து தோற்றத்தை நீக்கி உள்ளுறை ஜீவனை மட்டும் நிறுத்த முயல்வது பூரணயோகம்.

புதிய ஸ்தாபனங்களை உற்பத்தி செய்வதன் மூலம் நாகரீகம் முன்னேறுகிறது. நாடோடியாகத் திரிந்த மனிதன் முன்னேற வேண்டி ஓரிடமாகத் தங்கி ஊர் என்பதை ஏற்படுத்தினான். விலங்கான மனிதன், கூட்டம், ஊர், ஸ்தாபனம், ஜாதி என்பவற்றை உற்பத்தி செய்தான்.

சுதந்திரம் பெற்ற இந்தியா முன்னேற அதுவரை இல்லாத ஸ்தாபனமான திட்டக் கமிஷனை ஏற்படுத்தியது. Food Corporation உணவு கார்ப்பொரேஷனை ஏற்படுத்தி, பஞ்சத்தைப் போக்கியது. ஒவ்வொரு முன்னேற்றத்திற்குரிய புதிய ஸ்தாபனம் ஏற்பட்டால்தான் முன்னேற்றம் வரும்.

குடும்பம் முன்னேறும் போது அதுவரை இல்லாத பழக்கங்கள் ஏற்படும். பல பழக்கங்கள் சேர்ந்து ஒரு ஸ்தாபனம் அளவில் உருவானபின் முன்னேற்றம் நிலை பெறும். பழைய நிலையில் குடும்பத்தைப் பார்த்து, பிறகு இதுவரை வாராதவர்கள் இன்று புது ஸ்தாபன முறைகள் நிலைத்த பின் வந்து பார்த்தால் இது நானறிந்த வீடில்லை. எல்லாமே மாறிவிட்டது. புது வீட்டிற்கு வந்தது போலிருக்கிறது, என்று சொல்லி, பழைய பழக்கங்களை வரிசையாகச் சொல்லி எங்கே அதில் ஒன்றையுமே காணோம், புதிய பழக்கங்களை வரிசையாகச் சொல்லி, இவையெல்லாம் எப்பொழுது வந்தன என்று கேட்பார்கள். அதற்கு, முன்னேற்றம் வந்தது, நிலைத்துவிட்டது, அதற்குரிய systems அமைப்புகள் ஏற்பட்டுவிட்டன, இனி அவை மாறா, மனிதர்கள் அவற்றை ஏற்றுக் கொண்டார்கள், மனம் புதியவற்றை ஏற்றுக் கொண்டது என்று பொருள்.

யோக வாழ்க்கை விளக்கம்
குடும்பத்திற்குப் புதிய தோற்றம் ஏற்பட்டுவிட்டது. புதிய தோற்றத்திற்குரிய உருவம் உண்டாகிவிட்டது. அதனால் குடும்பத்தின் ஜீவியம் – நிலை – உயர்ந்துவிட்டது
என்று பொருள்.

சமூகத்தில் தோற்றத்திற்கே முக்கியத்துவம் உண்டு. முன்னேற்றத்தில் தோற்றத்திற்கு முக்கியத்துவமில்லை. உள்ளுறை ஜீவனுக்கு மட்டுமே அர்த்தமுண்டு. தோற்றத்தை நீக்கி ஜீவனை மனதில் உற்பத்தி செய்தால், அது மனத்தின் முன்னேற்றமாகும். திருவுருமாற்றமாகும். உடலில் அதுபோல் தோற்றத்தை நீக்கி ஜீவனை நிறுத்தினால் அது உடலின் திருவுருமாற்றமாகும். அது பூரணயோகம். உடலின் தோற்றம் பழக்கத்தாலானது. ஒரு காரியத்தைப் பழக்கத்தால் மட்டுமே நம்மால் செய்யமுடியும். பழக்கமில்லாத புது காரியத்தைப் பார்த்தவுடன் செய்வதே ஜீவனுடையதாகும். அதையே வாழ்வாக்கினால் அது தெய்வீக வாழ்வாகும்.

236. உடலிலிருந்து மனம், உணர்வுக்குரிய தோற்றத்தையும் அதற்குரிய உருவத்தையும் விலக்கி அவற்றால் ஏற்பட்ட உள்ளுறை ஜீவியத்தை மட்டும் உடலில் நிறுத்துவது யோகம். கிருஷ்ண பரமாத்மா வேண்டும், அவனது படை வேண்டாம் என்பதைப் போன்றது.

237. சிறு முயற்சி பெரும் பலனைத் தரும் என்கிறார் அன்னை. முன்னேற்றச் சூழல் முதிர்ந்த நிலையில் (catalyst) எடுக்கும் சூட்சுமச் செயலுக்குரிய பலன் இது போன்றது.

ஒரு சர்க்கார் பெரிய திட்டங்களைத் தீட்டி நடைமுறையில் கொண்டுவரும் நேரத்தில் சில சமயங்களில் தோற்றுவிடும். அடுத்த சர்க்கார் அத்திட்டங்களை அமுல்படுத்த ஒத்துக் கொள்ளும் செயலை மட்டும் செய்தாலும், திட்டத்திற்குரிய முழுப் பலனும் அவர்களைச் சேரும். ஒரு தலைமுறையில் ஏற்பட்ட செல்வாக்கு, நாணயம் போன்றவை அடுத்த தலைமுறையிலுள்ளவர்க்கு, அவர்களை அறியாமல், அவர்கள் எடுக்கும் சிறு முயற்சிக்குப் பெரும் பலன் தரும். 4, 5 பெரிய கம்பனிகள் ஒரு சரக்கை மார்க்கெட்டில் கொண்டு வர 10 வருஷம் பாடுபட்டு அதற்கான ஆராய்ச்சி, விளம்பரம், சர்க்கார் பர்மிஷன், புதிய சட்டங்கள் எல்லாவற்றையும் உயிரைவிட்டுத் தயார் செய்த பின் ஏதோ காரணத்தால் அவர்கள் அனைவரும் அதைக் கைவிட்டிருப்பார்கள். ஓரிரு ஆண்டு கழித்து ஒரு சிறு கம்பனி அதே சரக்கை மார்க்கெட்டில் புகுத்த பிரம்மப் பிரயத்தனம் செய்ய முடிவு செய்து, செய்த முதல் சிறு காரியத்திலேயே முழுப் பலனும் வந்து சிறு கம்பனி திடீரென பெரிய கம்பனியாகிவிடும்.

Indian economy இந்திய மார்க்கெட்டை வளப்படுத்த நேருவும், இந்திராவும் எடுத்த முயற்சிகள் சிறு பலனை அளித்தன. ராஜீவ் வந்த பொழுது மார்க்கெட் தயாராக இருந்தது. அவர் எடுத்த நடவடிக்கைகளில் அதற்கு முன் 30 வருஷமாக தயார் செய்ததின் பலனும், பெயரும் அவருக்குக் கிடைத்தன.

பகவான் ஸ்ரீஅரவிந்தரும், அன்னையும் 1904ஆம் வருஷத்திலிருந்து செய்த யோகத்தின் பலனாக 1956இல் சத்திய ஜீவியம் வந்தது. 1967இல் அது உலகில் நிலை பெற்றது. 1969இல் சத்திய ஜீவன் வந்தான். இன்று எளிய பக்தர்கள் எடுக்கும் சிறு முயற்சிக்கு அளவுகடந்த பெரும் பலன் தர இவை உலகின் சூழலில் காத்திருக்கின்றன. ஆனால் அந்தச் சிறு முயற்சி, சத்திய ஜீவிய இலட்சணத்தோடு கூடியதாக இருக்க வேண்டும்.

238. குருடு

- உலகத்தில் நாம் முன்னேறக் கிடைக்கும் வாய்ப்புகள் காண முடியாதன.
- எதைக் குறையென உலகம் அறிகிறதோ, அதைச் சந்தோஷ மாக அனுபவித்துக் குறையென உணர முடியாத குருட்டுத் தனம்.
- உலகத்தின் பெருமையை உணருபவனும், தன் சந்தோஷத்தை அறிபவனும் ஆன்ம விழிப்புப் பெறுவதில்லை.

239. மேல் மனத்திலிருந்து ஆழ்ந்த மனத்திற்கு போகக் கூடிய திறன் ஒன்றே. அதைப் பலவகைகளில் விளக்கலாம்.

- b) எண்ணத்தையும், உணர்வையும், செயலாற்றும் திறனையும் விட்டுவிட முடிவு செய்வது.
- c) எண்ணத்தையோ, உணர்வையோ, உடலசைவையோ ஒருமுகப்படுத்தி, ஒரு நிலைப்படுத்துவது.
- d) மௌனம்.
- e) மனஉறுதியை அதிகபட்ச நிலைக்குக் கொண்டு போவது அல்லது கரைப்பது.
- f) எண்ணம், உணர்வு, உடல் அசைவை, சமர்ப்பணம் செய்வது.
- g) சமர்ப்பணத்தை விட அன்னையை நாடுவது.
- h) பொய்யை அறவே விட்டு மெய்யை முழுவதும் ஏற்றுக் கொள்வது.
- i) உண்மையான மனநிலை sincerity.
- j) அகந்தையைக் கரைப்பது.

240. நெடுநாளாகத் தடையான காரியத்தைப் பிரார்த்தனையும் பூர்த்தி செய்யாவிட்டால், அதை ஆராய்வது நல்லது. திறமை, விழிப்பு, நோக்கம், பண்பு ஆகியவற்றின் கண்ணோட்டத்தில் பூர்த்தியான ஒரு காரியத்தோடு இதை ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால், எது தடை என விளங்கும்.

241. எதிரெதிரானவை ஒன்றைவிட்டு மற்றது விலகுவதற்குப் பதிலாக நெருங்கி வந்து சந்தித்தால் நடைமுறையில் பலன் கிடைக்கும்.

இரண்டு பார்ட்னர்கள் அபிப்பிராயப் பேதத்தால் பிரிந்தால் தொழில் கெட்டுப் போகிறது, அல்லது சுருங்குகிறது. அதற்குப் பதிலாக அவர்கள் நெருங்கி வந்து compromise சமாதானமானால் தொழில் தொடரும். சமாதானமாவதற்குப் பதிலாக, ஒருவர் பிறர் நோக்கைப் புரிந்து கொள்ள முயன்று அதன்படி தன்னை மாற்றிக் கொண்டால், பெரும்பலன் கிடைக்கும்.

அதேபோல் நமக்குச் சில விஷயங்களில் பெருந்தன்மையும், சில விஷயங்களில் சின்ன புத்தியும் இருக்கிறது. பொறுமையும், அவசரமும் வேறுவேறு விஷயங்களிலிருக்கின்றன. ஒரு முக்கியமான காரியத்தை நல்ல குணம் சில சமயங்களில் பூர்த்தி செய்கிறது, கெட்ட குணம் சில சமயங்களில் கெடுக்கிறது. அதுபோன்ற சமயங்களில் நாம் முயன்று கெட்டதை விலக்குகிறோம். அதனால் பலன் கிடைக்கிறது.

அதைவிட உயர்ந்த முறையுண்டு. நம் நல்ல குணங்களையும், கெட்ட குணங்களையும் ஆராய்ந்து அவற்றைப் பகுத்து அதன் பகுதிகளை ஒன்றோடு ஒன்று பொருத்திப் பார்த்தால் நாம் ஒரு நிலையிலிருந்து அடுத்த உயர்ந்த நிலைக்குப் போகும் பொழுது இப்பிளவு ஏற்படுகிறது என்று தெரியும். பழைய குணமும், புது இலட்சியமும் சேருவதால் இப்பிளவு ஏற்படுகிறது. புது இலட்சியத்திற்குரிய புதுக் குணத்தை ஏற்றுக் கொண்டவுடன் இப்பிளவு மறைந்து, கெட்டது நல்லதாக மாறும். அவசரமும், பொறுமையாக மாறும்.

என் பிள்ளை மீது எனக்கு அளவு கடந்த பாசம். அவன் மீது குறையே எனக்குத் தெரியாது. அவனும் என் மீது அளவுகடந்த பாசத்தோடு இருந்தான். இவன் SSLC பாஸ் பண்ணும் அறிவிலலாதவன். எனக்காகப் படித்தான். நான் அவனுக்காக உயிரைவிட்டேன், எனக்காக அவன் செய்த முயற்சியாலும், அவன் மீது நான் வைத்துள்ள அளவுகடந்த பாசத்தாலும் அவன் Ph.D. பட்டம் பெற்றுவிட்டான். பேராசிரியராக வேலை செய்கிறான். என் வாழ்விலும், அவன் வாழ்விலும் இது பெரிய வெற்றி. எதிர்பாராதது, எங்கள் வாழ்வு மாறியது. பையனுக்கு வைஸ் சான்ஸ்ஸலர் பதவி பெறும் அளவுக்கு என் அந்தஸ்து உயர்ந்து விட்டது. அவனை வைஸ் சான்ஸ்ஸலராக்கும் அத்தனைச் சந்தர்ப்பங்களும் என்னைச் சூழ்ந்துள்ளன.

இவனுக்குப் பழக்கம் சரியில்லை. பேராசிரியர் நிலையிலேயே இவனுடைய பழக்கம் மற்றவர்களை விட மட்டமானது. தானே புத்திசாலி என்று நினைப்பதே தவறு.

இவனுக்குப் பத்தியேயில்லை. மற்றவரிடம் தன் புத்திசாலித்தனத்தை விளக்கி வெட்கமில்லாமல் பேசுகிறான். நான் எதையும் யாரிடமும் வாங்கிக் கொள்ள மாட்டேன். என்னால் கேட்க முடியாது. இவன் எதை வேண்டுமானாலும், யாரிடமும் வெட்கமில்லாமல் தான் பேராசிரியர் என்பதையும் மறந்து கேட்கிறான். என் மானம் போகிறது. இதுபோல் SSLC பாஸ் பண்ணமுடியாத பையனுடைய மட்டமான குணங்கள் இவனிடம் ஏராளமாக உள்ளன. எதிர்த்துப் பேசுகிறான். இவையெல்லாம் எனக்குத் தெரியும். அதனால் இவன் மீது பாசம் குறையவில்லை. இவனை வைஸ் சான்ஸ்ஸலராக்க வேண்டும் என்று நண்பர் பேசும் பொழுது இவன் குறைகள் எனக்கு மனதில் தோன்றுவதில்லை. அந்தச் சந்தர்ப்பம் பல முறை வந்துவிட்டது. முதல் சந்தர்ப்பத்திலேயே இவனுடைய மட்டமான பழக்கம் அதை ரத்து செய்கிறது. எனக்கு அது தெரிந்தாலும் பாசம் கண்ணை மறைக்கிறது. அவன் மாற வேண்டும் என்று என்னால் நினைக்க முடியவில்லை. வைஸ் சான்ஸ்ஸலர் உத்தியோகம் வந்தால் கற்றுக் கொள்வான் என்றுதான் நினைக்கிறேன். இவனைப் போன்று எத்தனை பேர் இல்லை என்று தோன்றுகிறதே தவிர அவர்களுக்குள்ள மற்ற அம்சங்கள் இவனுக்கில்லை என்று தோன்றவில்லை. பல ஆண்டுகள் கழித்து, இவன் மீது எனக்குள்ள குருட்டுத்தனமான பாசம்தான் இவன் மட்ட புத்திக்குக் காரணம். நான் பாசத்தை விட்டு, இவனைக் கடிந்து கொண்டால் நிச்சயம் மாறுவான் என்று என் அறிவுக்குப்பட்டவுடனே, பல நல்ல மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன, தென்பட்டன. பையன் அதுபோல் மாறுவதற்குப் படும் அவதியை என்னால் பார்க்க முடியவில்லை. அது பையனுடைய அவதியில்லை. அவன் மட்டமான பழக்கங்கள் படும் அவதி என்று தெரிந்தாலும், இவனுக்கு வைஸ் சான்ஸ்ஸலர் பதவி வேண்டாம், அவதியும் வேண்டாம் என்றே மீண்டும் மீண்டும் தோன்றுகிறது.

என் பாசமும், அவன் அவதியும் எதிரானவை. அவதியை விலக்கி, பாசத்தை நிலைநிறுத்தினால் பேராசிரியராக ரிடையர் ஆகலாம். அவதியை ஆராய்ந்து, அதன் அடிப்படைப் பழக்கங்களை இவன் விட்டு விட வேண்டும் என நான் விரும்ப, பாசத்தை – குருட்டுப் பாசத்தை – நான் மாற்றிக் கொள்ள வேண்டும். பிள்ளை மீதுள்ள பாசம் வேறு. அவன் மட்ட புத்தி மேலுள்ள பாசம் வேறு. பிள்ளையும், மட்டபுத்தியையும் பிரித்துப் பார்க்க என்னால் முடியவில்லை. இதுவே என் மனப் போராட்டம் என்ற நிலையிலுள்ளவருண்டு.

அளவுகடந்து உயர்ந்த சந்தர்ப்பம் வந்த பொழுது அளவுகடந்து உயர்ந்த பழக்கம் வேண்டும். நம் இன்றைய பழக்கத்திற்கு உயர்ந்த பலன் வாராது. ஆனால் என் குறை எனக்குத் தெரிவதில்லை. இந்நிலையில் rational அறிவுள்ள நிலையைச் சோதித்துப் பார்த்துத் தம்மை மாற்றிக் கொள்ள முன் வருபவர் குறைவு. தன் பிள்ளையைக் கடிந்து கொள்பவர் குறைவு.

பாசமும் குறையும் எதிரானவை. அவற்றைப் பிரித்து வைத்தால் பலனில்லை. அவற்றை ஆராய்ந்து குறையை நீக்கி அவற்றை நெருங்கக் கொண்டு வந்தால் உயர்ந்த பலன் கிடைக்கும்.

242. பிரார்த்தனையும் காணிக்கையும் சேர்ந்து சேவையாகிறது.

மனிதன் தெய்வத்தை நாட எடுக்கும் ஆன்மிக முயற்சிக்கு ஆர்வம் எனவும் அதன் பகுதிகளுக்கு ஞானம், பக்தி, கர்மம், சேவை எனவும் பெயர். தன் முயற்சி முழுப் பலன் தாராத பொழுது மனிதன் தெய்வத்தை அழைத்து, தன் முயற்சியைப் பூர்த்தி செய்யும்படி கேட்பது பிரார்த்தனை. இறைவனின் திருவுள்ளத்தைத் தன் ஜீவனில் பூர்த்தி செய்யும்படி மனிதன் தன்னை இறைவனுக்கே சரணம் செய்து எழும்பும் குரல் பிரார்த்தனை.

தன் மனத்தின் தெளிவு, இதயத்தின் உணர்வு, உடலின் சேவை போதுமான அளவு இல்லாத பொழுது அதை ஈடுகட்ட பிரார்த்தனையை நாடுகிறான். அதேபோல் தன் உடல் உழைப்பால் சேகரம் செய்த பொருளைக் காணிக்கையாக்கி உடலின் ஆர்வத்தைப் பூர்த்தி செய்ய முனைகிறான்.

சேவை ஒரு வகையில் இவையிரண்டும் கொடுக்கும் பலனைச் சேர்த்துக் கொடுக்கும். உடலால் செய்யும் சேவையில் காணிக்கை உட்பட்டது போல் உடலால் செய்யும் காரியம் உடலின் பிரார்த்தனையாக, உடலின் குரலாக அமையும். இதுவே சேவையின் முதல் நிலை.

நம் சொந்த மனித உணர்வை, தெய்வீக உணர்வாக மாற்றுவதும், நம் சொந்தக் கருத்தை மாற்றி அன்னையின் கருத்தில் நிற்பதும் உணர்வாலும் மனதாலும் செய்யும் சேவையாகும்.

243. Sensitivity சொரணை என்பதே உடல் பெற்ற அறிவு.

மனம் பல நிலைகளில் செயல்படுகிறது. இன்று ஒரு விஷயத்தை நாம் இலட்சியமாகக் கருதுகிறோம். பொன்போலப் போற்றுகிறோம், அதைப் பற்றி எவரும் தவறாகப் பேசுவதைத் தாங்கிக் கொள்ள முடியாது என்ற நிலைக்கு வந்து விட்டோம் என்றால் அந்நிலைக்கு வருவதற்கு முன் பல நிலைகளுள். பாசத்தால் குழந்தைகளைப் பற்றி மற்றவர் ஒரு வார்த்தை குறைவாகப் பேசினால் துடித்து விடுகிறோம். பக்தியால் அன்னையைப் பற்றிப் புரியாமல் பேசினால் உயிர் போவது போலிருக்கிறது. நம் குடும்பம், நம் ஜாதி, ஊர், படிப்பு, தொழில் ஆகியவற்றுடன் உணர்வால் இணைந்துவிட்டால் இந்நிலை ஏற்படுகிறது. இதை sensitivity, அது விஷயம் அவருக்கு தாங்காது, இந்த விஷயத்தில் அதிக சொரணையுடையவர் என்கிறோம். தமிழில் சொரணை என்ற சொல் மட்டமானதைக் குறிக்கும். உயர்ந்த உணர்ச்சிக்கு அதுபோன்று எந்தச் சொல் சரி என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. கவரிமான் மயிரிழந்த நிலையை எப்படிக் குறிப்பது?

இதற்கு முந்தைய நிலைகள் ஆங்கிலத்தில் sentiment, idealism, attachment, commitment, will, acceptance, understanding என்பார்கள். இவைகளைச் சரியான தமிழில் விளக்க பாண்டித்யம் தேவை. கூடியவரை எழுதுகிறேன்.

குடும்பம்தான் முக்கியம் என்று புரியாத நிலையிலிருந்து, அதுவே தலையானது என்று புரிந்தபின், செயலில் குடும்பத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து நடப்பது (acceptance) அடுத்த நிலை. நம் சௌகரியம், உரிமையை விட்டுக்கொடுத்து, குடும்பத்தின் சௌகரியத்தையும், உரிமையையும் காக்க முன் வரும் நிலையது. ஏற்றுக் கொண்டதை செயல்படுத்த will உறுதி தேவை. நாளாவட்டத்தில் உறுதி commitment உள்ளூர ஒரு நிர்ப்பந்தத்தை ஏற்படுத்துகிறது. அதன்மீது குடும்பப்பற்று ஏற்பட்டு அதுவே இலட்சியமாக அடுத்த நிலையில் “என் குடும்பத்தைப்பற்றி நல்லது கெட்டது என்னால் பார்க்க முடியாது. குடும்பம் என்றால் அதை நான் முடிவாக ஏற்றுக் கொள்வேன்” என்ற உணர்வு sentiment ஏற்படும். அதன்பின் அது sensitivity யாக மாறுகிறது. உயர்ந்த தன்மான உணர்வை ஒரு விஷயத்தில் சுருக்கெனப்படும் சொரணை போல் வளர்ந்த நிலையில் sensitivity என்கிறோம்.

மனத்திற்கு இவ்வுணர்வு எதில் ஏற்படுகிறதோ அதில் அறிவு முன்னேற்றமும், ஆசையில் இவ்வுணர்வு எதில் ஏற்படுகிறதோ அதில் வாழ்வு முன்னேற்றமும், செயலில் இவ்வுணர்வு எங்குத் தென்படுகிறதோ, அங்குக் காரியம் கூடிவருவதும் நிகழும். அதுவே உடல்பெற்ற அறிவு.

244. பிரார்த்தனை பலிப்பதை நாம் கண்டாலும், பலிக்கும் வகையை நாம் அறியோம். வகையை அறிவது ஞானம்.

மனத்தின் உறுதி (will) அன்னை மூலமாக நிறைவேறுவதே பிரார்த்தனை பலிப்பதாகும். உறுதியின் அளவு பலித்ததின் அளவை நிர்ணயிக்கும். சூழலின் உறுதி (the universal will in the atmosphere) இதைவிடப் பெரியது. மன உறுதி அதில் ஓர் இழையே.

மன உறுதியைவிட, மற்றொரு வகையில் பார்த்தால், உணர்வின் உறுதி வலிமையானது. அதனுடைய சூழலின் உறுதி பிரம்மாண்டமானது.

உடல் உறுதி உணர்வின் உறுதியைவிட அதிக வலுவுள்ளது. அதற்கும் ஆதியான சூழல் உறுதியுண்டு.

உடலில் ஆன்மீக உறுதியை முடிவாகச் சொல்லலாம். அதை வெளிப்படுத்துவதே பூரணயோகம்.

மனம், உணர்வு, உடல் ஆகியவற்றில் ஒவ்வொன்றுக்கும் அறிவு, உறுதி என இரு பிரிவுகளுண்டு. புரிந்துகொள்வது அறிவு. செயல்படுவது உறுதி. இவற்றுள் மனம் முதல் நிலை. உடல் மூன்றாம் நிலை. எனவே உடல் உறுதி இருப்பவற்றுள் அதிக வலுவுடையது.

இம்மூன்று கரணங்களுக்கும் soul ஆன்ம நிலையுண்டு. அவற்றை முறையே மனோமய புருஷன், பிராணமய புருஷன், அன்னமய புருஷன் என்கிறோம். அவை ஆன்மீக ஞானத்திற்குரியவை. செயலுக் குரியவையல்ல. ஜீவாத்மாவின் பகுதிகள் இவை.

சைத்தியபுருஷன் என்பது பிரகிருதியில் உள்ள ஆன்மா. மனம், உணர்வு, உடல் பகுதிகளில் உள்ள பிரகிருதியின் உள்ளே மறைந்துள்ள ஆன்மீக அம்சத்திற்கு, சைத்திய புருஷன் எனப் பெயர். ஒரு கரணத்திலுள்ள புருஷன் வழியாக மோட்சம் அடையலாம். அக்கரணத்திலுள்ள சைத்தியபுருஷன் மூலம் அக்கரணத்தை திருவுருமாற்றம்

யோக வாய்மையின் விளக்கம்
செய்யலாம். இதுபோல் உடல் திருவுருமாற்றமடைவது, பூரணயோகத்தின் கடைசி நிலை. அதை முடிக்க உடலில் உள்ள சைத்தியபுருஷன் வெளி வரவேண்டும். கர்மயோகி

பிரார்த்தனை பலிப்பது மனத்தின் உறுதியால் நடப்பது. இது முதல் நிலை. உடலின் சைத்திய புருஷனால் நடக்கும் செயல் உடலின் ஆன்மீக உறுதியால் நடப்பது. இது ஆகும் நிலை முடிவான நிலை.

245. குழந்தைக்கு நாம் கொடுக்கும் பொருளின் மதிப்பு தெரியாததுபோல், மனிதனுக்கு இறைவன் கொடுப்பதின் மதிப்பு தெரிவதில்லை. அதனால் அவனால் நன்றி சொல்ல முடியவில்லை.

246. ஆசையைக் கடந்து சென்ற பின் அது பூர்த்தியாவதும் உண்டு.

247. எதை நம்மால் சாதிக்க முடியவில்லையோ, அது நம் மனத்தை ஆட்கொள்ளக்கூடியது.

248. முழு மனதுடன் வெறுப்பதை முழு மனதுடன் விரும்பும் குணம் மனிதருக்குண்டு.

249. கடந்ததை விட்டகன்ற பின்னரே மனிதன் சாதிக்கின்றான். இருப்பினும் எதிர்காலச் சாதனையைக் கடந்த காலத்திற் கேற்ப அமைக்க முயல்வதும் மனித இயல்பே.

கல்லூரியில் படிப்பவனுக்குப் பொழுதுபோக்கு இரண்டாம் பட்சம். தவறான பொழுது போக்கு அவனுக்குத் தடையாகும். அதை அனுபவிப்பதற்காகவே கல்லூரிக்குப் போகவிரும்புவதும், போனபின் அதைப் பூரணமாக அனுபவிக்கப் பெற்றோர் உதவ வேண்டும் என்ற மனப்பான்மையும் உள்ளவர்கள் சிலர்.

பாங்க் லோனில் கம்பனிச் செலவு தவிர வேறு செலவு செய்வது தவறு. அரசியல் பதவியிலிருப்பவர்கள் சொந்தக் காரியங் களுக்காகச் செல்வாக்கைப் பயன்படுத்துவது தவறு. பெரிய இடத்திலுள்ளவர்கள் சிறிய காரியங்களுக்கு ஆசைப்படுதல் முறையன்று.

ஆனால் சொந்தச் செலவுக்காகவே கம்பனிப் பெயரில் கடன் வாங்குவதும், சொந்தக்காரர்களுக்குப் பயன்பட மட்டும் அரசியலை நாடுவதும், சிறிய ஆசைகளைப் பெரிய அளவில் பூர்த்தி செய்ய பெரிய இடத்தைத் தேடுவதும் மனித இயல்பு.

கடந்ததைப் புறக்கணித்தால்தான் நல்லது நடக்கும் என்றால், கடந்த கால அபிலாஷைகளைப் பூர்த்தி செய்யவே எதிர்காலத்தில் சாதிக்க விரும்புவதும் மனித இயல்பு.

250. தர்க்கமும், குதர்க்கமும் மனிதனுக்கு இன்றியமையாதவை. இடைவிடாமல் தன்னை அடுத்தவருடன் ஒப்பிட்டுப் பார்ப்பது அவன் உணர்வுக்குரிய பழக்கம். அதனால் அவனால் அவர்களுடைய நிலையை விட உயர முடிவதில்லை. உடலால் வாழ்பவன் எதையாவது செய்தபடி இருக்கிறான். மனமும், உணர்வும், உடலும் இதுபோல் தங்கள் வாழ்வைக் காப்பாற்றிக் கொள்கின்றன.

முன்னேற்றம் வேண்டும். அடுத்த நிலைக்குப் போக வேண்டும், உயர வேண்டும் என்றால் இருக்கும் நிலை சலிக்க வேண்டும். அதை எப்பொழுது விடலாம் எனத் தயாராக இருக்க வேண்டும். இருக்கும் நிலை சந்தோஷமாக இருந்தால், அடுத்த நிலைக்குப் போக முடியாது. இருக்கும் நிலையை எப்பொழுதும் நினைத்துக் கொண்டிருந்தால், நாம் நினைப்பதாலேயே அது உறுதிப்படும். நண்பர்கள் நம் நிலையில் உள்ளவர்கள். அவர்களோடு இடைவிடாதபடி நம்மை ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால், அவர்கள் நிலையை நாம் இலட்சியமாகக் கொள்வதாகும். எனவே உயர்வு என்று வந்தாலும், அதிகபட்சம் அவர்கள் நிலைக்கே உயரமுடியும். செய்வதை ஏன் திரும்பத்திரும்பச் செய்கிறோம்? அதைச்

மனம் ஏன் தர்க்கம் செய்கிறது? ஏன் குதர்க்கமாகப் பேசுகிறது? நாமிருக்கும் நிலை சரி எனத் தர்க்கம் செய்கிறது. நம் நிலையைக் குறைத்துப் பேசுபவர்களைக் குதர்க்கமாகத் திட்டுகிறது. இதன் பலன் என்ன? நம் நிலையை உறுதிப்படுத்திக் கொள்கிறோம்.

தர்க்கம், குதர்க்கம், நண்பர்களுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தல், செய்ததையே திரும்பத் திரும்பச் செய்வது ஆகியவை நாம் நம் இன்றைய நிலையை விரும்புகிறோம் என்று அறிவிக்கின்றது. இன்றைய நிலையை விரும்புவவனுக்கும், அதிலேயே திருப்தி அடைபவனுக்கும் முன்னேற்ற மில்லை.

251. பெரிய திட்டங்களை மனதிலிருந்து அகற்றினால்தான் பெரும் ஆன்மீக அனுபவங்கள் கிட்டும் என்கிறார் அன்னை. வளர்ந்த மனமுடைய மனிதன் எதையாவது செய்தபடி இருக்கும் மனநிலையையே அன்னை இங்குக் குறிக்கின்றார்.

கங்கையையும், காவேரியையும் இணைக்க வேண்டும், உலகில் அனைவரும் சந்தோஷமாக இருக்க வேண்டும், சந்திரமண்டலத்தை எட்டவேண்டும், நாடெங்கும் அன்னையின் புகழ் பரப்ப வேண்டும், ஐரோப்பிய நாடுகளை ஒன்று சேர்க்க வேண்டும், ஆப்பிரிக்கப் பஞ்சத்தை அழிக்க வேண்டும், சூரிய சக்தியை உலகம் பயன்படுத்தவேண்டும், இந்தியா ஜகத்கருவாக வேண்டும், நாட்டில் அனைவரும் பட்டதாரியாக வேண்டும் என்பன போன்ற அரசியல், பொருளாதார, விஞ்ஞானத் திட்டங்கள் சில இலட்சியவாதிகள் மனதில் புகுந்து இரவு பகலாய் அவர்களை ஆட்கொள்வதுண்டு.

எந்தத் திட்டங்களானாலும், திட்டங்கள் மனதில் உதிப்பவை. உலகத் தலைவர்களுக்கு இதுபோன்ற திட்டங்கள் உயர்ந்த இலட்சியமாகும். யோகம் செய்பவர்கட்கு, இலட்சியம் மனத்தைத் தாண்டி ஆன்மாவை எட்டுவது. யோகத்தை மேற்கொண்டபின், எவ்வளவு உன்னதமான திட்டத்தை மனம் நாடினாலும், நாம் மனத்தின் எல்லைக்குள் இருக்கிறோம். மனத்தின் எல்லைக்குள் இருந்து கொண்டு ஆன்மீகத்தை நாடுதல் இயலாத காரியம். திட்டங்கள் உயர்ந்தவை. அது தலைவர்களுக்குப் பொருந்தும். யோகத்தை மேற்கொண்ட சாதகருக்குப் பொருந்தாது. திட்டத்தைக் கைவிட்ட பின்தான் ஆன்மீக அனுபவம் பிறக்கும் என்று அன்னை விளக்குகிறார்.

பூர்வஜென்மப் புண்ணியத்தால் பெரிய ஆத்மாக்களுக்கு இதுபோன்ற திட்டங்கள் எளிமையாகத் தோன்றும். உடனே பூர்த்தியாவதாகத் தெரியும். அதற்குரிய சந்தர்ப்பம் இல்லாததால் எதுவும் நிறைவேறாது. எதுவும் கூடிவாராவிட்டாலும் இவர்கள் மனம் திட்டத்தை அப்படியே பற்றி நிற்கும். அடுத்த ஜன்மத்திலோ அல்லது இந்த ஜன்மத்தில் பிற்காலத்திலோ தகுந்த சந்தர்ப்பம் வந்தவுடனே இவர்கள் திட்டம் பலித்துவிடும். எனவே இவர்கள் மனதிலிருந்து திட்டத்தை எடுக்க இயலாது.

252. பூரணயோகத்தில் வறண்ட தத்துவங்களில்லை. நம்முள் உணர்வாகவாவது அல்லது வாழ்வில் செயலாகவாவது நாம் அவற்றைக் காண முடியும்.

253. குறி, ஜோஸ்யம், சகுனம் போன்றவை அன்னை பக்தர் களுக்கு முடிவானவையில்கலை. அவை ஓர் உண்மையைக் குறிக்கின்றன. என்றாலும் நம்மை அவை கட்டுப்படுத்தாது. அன்னையை அழைத்தவுடன் நிலைமை மாறி எதிரான சகுனம், குறி, தோன்றுவதும் உண்டு. அவற்றை நம்புவர் களையே அவை கட்டுப்படுத்தும்.

254. முன்னேற்றப் பாதையில் ஒரு மனிதன் ஒரு நிலையிலிருந்து அடுத்த நிலைக்குத் தொடர்ந்து போகிறான். கடைசி நேரத்தில் ஒரு நிகழ்ச்சியோ, குணமோ, பழக்கமோ அவனை முந்தைய நிலைக்குக் கொண்டுபோய் அங்கேயே நிலைநிறுத்த முயலும்.

தனக்கு எது பெரிய தடையோ, அதையே இலட்சியமாகக் கருதும் மனப்பான்மை மனிதருக்குண்டு என்பதால், தன்னைக் கவிழ்க்கவரும் நிகழ்ச்சியை மனிதன் விரும்பி நாடுவதும் உண்டு, விலக்க மறுப்பதும் உண்டு. ராஜீவ் கடைசி நாளில் இதுபோல் நடந்தார்.

255. ஒரு பலனைப் பெற உடல் உழைக்கின்றது. வேலைக்குரிய சக்தியை உணர்வு அளிக்கின்றது.

ஜீவியம் அதே பலனைப் பெற விழிப்புடன் இருந்தால் போதும்.

மனம் முயன்று பெறுவது அறிவு,
உணர்வு சாதிப்பது சக்தி,
உடல் பலனைச் சாதிக்கின்றது,
ஜீவனுக்குரிய பலன் ஆன்மீக வளர்ச்சி.

இரு உண்மைகளை எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும். 1) எவ்வளவு முயன்றாலும் ஒரு நிலையில் பெறக்கூடிய அதிகபட்சப்பலன் அந்நிலையைத் தாண்டாது. 2) அனைத்தையும் தன்னுட்கொண்ட ஜீவியம் அதன் பகுதிகள் முயன்று பெறுவதை, விழிப்புடனிருப்பதால் மட்டுமே பெறமுடியும்.

உடலால் உழைக்க மட்டுமே முடியும். உயர்ந்த உழைப்பானாலும், அதன் மூலம் அடுத்த கரணங்களாகிய உணர்வு, மனத்திற்குரிய பலன் கிடைக்காது. உழைப்பால் அறிவைப் பெற முடியாது. அதே போல் உடலால் கிடைக்கக் கூடிய பலனை எவ்வளவு பெருமுயற்சியானாலும் மனம் பெற முடியாது.

ஆனால் ஜீவியம் (consciousness) நம் கண்ணுக்குத் தெரியா விட்டாலும் எதை அடைய விரும்புகிறதோ, அவ்விஷயத்தில் விழிப்புடனிருந்தால் போதும், அதற்குரியது கிடைத்துவிடும், ஏனெனில் மற்ற பகுதிகளைத் தன்னுட்கொண்டது ஜீவியம்.

நாற்காலியில் அமர்ந்து நீ படிக்கும் பெரிய புத்தகங்கள் உனக்கு அறிவை வாரி வழங்கலாம். நான் படிப்பேன். வேலை செய்ய மாட்டேன் என்பவனுக்கு 1000 ரூ வாராது. படிப்புக்குப் பலனைப் பெறும் திறனில்லை. அதே போல் எவ்வளவு பெரிய உழைப்பாளிக்கும், அறிவு உழைப்பால் வளராது.

அதே சமயத்தில் நீ படிக்கும் புத்தகங்கள் உன் ஜீவியத்தை விழிப்புடன் வைத்துக் கொள்ள முடியுமானால், உன் தேவைகள் உன்னை நாடி வருவதைக் காணலாம்.

256. ஆபத்தைச் சமர்ப்பணம் செய்வது சிரமம்.

ஆசையைச் சமர்ப்பணம் செய்யத் தோன்றுவதில்லை.

மனத்தளவிடவது செயலாளிவது ஆசையை அனுபவிக்கவே மனிதன் விழைகிறான்.

ஆசையைச் சமர்ப்பணம் செய்வது சிரமமானாலும், அவசியம்.

257. அகந்தையின் சமூக உறவை விடமுடியாதவர்களுக்கு பரோபகாரம் முக்கியம்.

பரோபகாரம் நமக்குத் தேவையில்லை. நம் அகந்தைக்கே தேவைப்படுகிறது. பிறர்க்கு உதவி செய்தால் உலகம் நம்மை ஏற்றுக்கொள்ளும், போற்றும் என்ற நினைவிருப்பதாலேயே மனம் பரோபகாரத்தை நாடுகிறது. அதனால் பிறருக்கு உதவி செய்வது தவறு என்றோ அகந்தை என்றோ கூறமுடியாது. யாருக்கு உதவி செய்ய வேண்டும், எந்த அளவில் செய்ய வேண்டும் என்ற நியதி நமக்குண்டு. அதைச் செய்யாதவர் கடமையில் தவறுபவர், சுயநலமி. பொதுவாக நாமனைவரும் இதுபோன்ற இடங்களில் குறையின்றிச் செயல்பட்டு விடுகிறோம்.

வலிய பிறருக்கு உதவி செய்யப் போவது, தனக்கில்லாத கடமையை நிறைவேற்ற முயல்வது, பரோபகாரத்தை இலட்சியமாக ஏற்றுக் கொள்வது போன்ற செயல்களே அகந்தையின் வடிவம்.

258. மனத்தின் ஆழத்திற்கு அழைத்துச் செல்வது ஒரு நிலைப்படும் மனம். மீதி அனைத்தும் — தியானம், மந்திரம், படிப்பு — அந்நிலைக்கு நம்மைத் தயார் செய்து கொள்வதேயாகும்.

259. இறைவனை நோக்கிச் செல்லும் பாதையில் உன் அனைத்துச் சக்தியும் செயலாகிவிட்ட நிலையே முதற்படி.

90 பாகம், 97 பாகம் நாம் முயன்றாலும் முதற்படியைத் தாண்டமுடியாது. 100 பாகமும் நம் சக்தி செலவாகி இனி கை, கால் அசைக்கவும் சக்தியில்லை என்ற அளவுக்கு முதற்கட்ட முயற்சியால் வந்தால், இனி எதுவும் முடியாது என்ற நிலையில் முதற்கட்டம் முடிந்து, அடுத்தது ஆரம்பிக்கும்.

முதற்படியாகச் செய்யக்கூடியது பல என்றாலும், மேல் மனத்திலிருந்து ஆழ்மனதிற்குச் செல்லும் நிலையை உதாரணமாகச் சொல்லலாம்.

260. பெரிய திட்டத்தைச் செயலாற்றும் பொழுது அவிழ்க்கமுடியாத சிக்கல் எழமானால், அதன் பிம்பம் உன் மனதில் உணர்வின் சிக்கலாக இருக்கும்.

ஓர் அமெரிக்கக் கம்பனியைக் கணவன், மனைவி, மகன் சேர்ந்து 20 வருஷமாக நடத்தினர். ஆண்டுக்கு 1 கோடி வியாபாரம் ஆகும் நிலை. தாய்க்கும், மகனுக்கும் கம்பனி நிர்வாகத்தில் ஒத்துப்போகவில்லை. மகன் விலகிக்கொள்ள முன்வந்தான். தாய் அதை மறுத்துத் தாம் விலகிக் கொண்டார். அதே ஆண்டு வியாபாரம் 30 கோடியாகப் பெருகியது. 30 கோடி ஆர்டர் கிடைத்தது. கிடைத்த ஆர்டருக்கு further higher confirmation மேலும் ஓர் உத்தரவு தேவை. நடைமுறையில் ஆர்டர் வந்துவிட்டது. எல்லா வேலைகளையும் முடித்து வீடு திரும்பிய கணவனை அழைக்க மனைவி விமான நிலையத்திற்குப் போனார். கணவனுக்கு ஆர்டர்பற்றிப் பெரிய சந்தோஷம். வீடு திரும்பும்பொழுது மனைவியிடம் இந்த நேரம் நீ கம்பனியில் இல்லையே என்று வருத்தமாக இருக்கிறது என்றார்.

திடீரென அவருக்கு வேகம் வந்தது. இது என் கம்பனி. இங்கு நான் முதலாளி. மகனில்லை. யார் பேச்சு செல்லும் என்று நாளைக்குக் காண்பிக்கின்றேன் என்றவர், திரும்பி ஏன் நாளைக்கு? இப்பொழுதே கம்பனிக்குப் போவோம் என்றார். இரவு 8 மணி. கம்பனிக்குப் போய் மனைவியை மீண்டும் கம்பனியில் சேர்த்து ஆர்டர் எழுதி கையெழுத் திட்டார். கணவனும், மனைவியும் திருப்தியாக வீடு திரும்பினர்.

மறுநாள் காலை ரேடியோ செய்தியில் இவருக்கு ஆர்டர் கொடுத்த திட்டத்தை அமுல்படுத்தும் சட்டத்தை ஜனாதிபதி தன் விசேஷ அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி ரத்து செய்துவிட்டார் என்று சொல்லிற்று. ஆர்டர் போய்விட்டது.

கணவனுக்கு மனதில் தொழிலைவிட மனைவியைத் திருப்தி படுத்துவதே முக்கியம். மனைவி போனபிறகு 30 ஆண்டு வியாபாரம் 1 ஆண்டில் வந்தது அவர் மனதில் படவில்லை. மனைவி கம்பனியிலிருந்து விலகியபின் வியாபாரம் பெருகியது. மனைவிக்குச் சந்தோஷம் வரவேண்டும் என அவர் நினைப்பது அவர் மனத்தின் அபிலாஷை. வியாபாரத்திற்குப் பொருத்தமில்லாதவர் மீதுள்ள பிரியம் தொழிலை நாசப்படுத்துவது அவர் அறியாதது. சிக்கல் ஜனாதிபதி உத்தரவில் இல்லை. முதலாளி மனத்திலுள்ளது.

261. அதே உணர்வின் பெரிய சிக்கல் சின்னஞ் சிறு காரியங் களிலும் தெரியும்.

தடங்கல் ஏற்படுகிறது என்றவுடன் ‘தவறு என்னிடம் தானிருக்கிறது’ என்று சொல்லும் மனப்பான்மையிருந்தால், மனத்தை ஆராயும் பொழுது தடங்கலுக்கும் மனஉணர்வுக்கும் உள்ள தொடர்பு தெரியும். இதைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டும் என்ற ஆராய்ச்சி மனப்பான்மையுடன் கவனித்தால் மனத்தில் சிக்கலின் தடயம் சிறுசிறு காரியங்களிலும் தெரியும். புரிந்த பின் வெகு எளிமையாகத் தோன்றும். பிறகு சிக்கலை அவிழ்ப்பது சுலபம்.

எனக்கு உதவி செய்ய ஒருவரும் இல்லை என்ற உணர்வை மையமாகக் கருதி வாழ்க்கையை அமைத்துக் கொண்டவர் அன்னையிடம் வந்தபின், அனைவரும் தமக்கு உதவுகிறார்கள் எனக் காண்பார். வாழ்க்கை புதிய பாதையில் போகும். மனம் பழைய மனப்பான்மையை மறந்திருக்கும். இதுவரை மாவட்ட பந்தயத்திற்காகப் போனவருக்கு மாநிலப் பந்தயம் விளையாடி வென்று, அகில இந்தியப் பந்தயத்தில் தேர்ந்தெடுக்கும் வாய்ப்பு வந்தபின், அவர் பாராட்ட வேண்டியது அருள் மட்டுமே. சில

யோசனை வந்ததை விளக்கும் சமயங்களில் ஏதாவது ஒரு விஷயத்தில் பழைய நினைவு எனக்கு யாரும் இல்லை என்பது வரும். அதுவந்த அடுத்த நிமிஷம் செய்யும் வேலை எதுவானாலும் அதில் குறையாகக் காட்டும். போன் பேசிக் கொண்டிருந்தால் திடீரென போன் வேலை செய்யாது. காபி சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்தால் சிந்தும். இவையெல்லாம் சிறிய விஷயங்கள் எப்படிப் பெரிசு படுத்துவது எனலாம். சாதாரணமாக விஷயங்கள் பல கெட்டுப்போவது பழக்கமானவர்களுக்குச் இது சிறு விஷயம் மாவட்டத்திலிருந்து அகில இந்திய அளவுக்கு உயர்ந்த நேரம் இவை சிறு விஷயமல்ல. இவை ஒன்றைக் குறிக்கின்றன. மனத்திலுள்ள குறை மனத்தில் தட்டுப்பட்டவுடன் செயலில் அது குறையாகத் தென்படுகிறது. போன் லைன் கட் ஆனவுடன் நாம் நம் மனதில் எழுந்த எண்ணம் தவறு என்றறிந்தால் அறிந்த குறையைப் போக்கினால், அகில இந்திய போட்டிக்கு வந்த வாய்ப்பு மெய்யாகும். இல்லாவிட்டால் வாய்ப்புடன் நின்றுவிடும்.

சமையல் வேலை செய்பவர்கள் கையை அடிக்கடி தம் வேஷ்டியில் துடைத்துக் கொள்வார்கள். அவர்களுடைய உடைக்கும், வேலைக்கும் அது சரி. கையில் இங்கு பட்டவுடன் கையை அலம்பித் துடைத்தால், சிறிய விஷயத்தை ஏன் பெரிது செய்கிறீர்கள் என்றால் நாம் நம் ஷர்ட்டில் அவர்களைப் போல் இங்கைத் துடைத்துக்கொண்டு ஆபீஸ் போக முடியாது. இன்று ஓர் இண்டர்வியூவுக்குப் போகும் பையன் நிலையில் நாமிருக்கின்றோம். நமக்கு அது சரி வாராது.

சின்னஞ் சிறு காரியங்களிலும், மனத்தின் பிரதிபலிப்பைக் காண முயன்றால், நாம் செய்யும் பெரிய காரியங்களின் போக்கு நமக்குப் பிடிபடும்.

262. எவ்வளவு சிறு வேலையானாலும் அந்தச் சிக்கல் இருக்கும். எந்த வேலையில்லை என்றாலும் சிக்கல் மனத்திலிருக்கும்.

சிக்கலின் சின்னங்களை வேலையில் பார்ப்பது எளிது. மனத்தில் பார்ப்பது சிரமம். மனத்தில் எப்பொழுதும் எண்ணங்கள் நிறைந்திருப்பதால், சிக்கலை எது பிரதிபலிக்கிறது என்று குறிப்பிடுவது கஷ்டம். அதையும் தெரிந்து கொள்ள முயன்றால் நல்லது.

263. தீர்க்க முடியாத சிக்கல்கள் வேலையின் அளவைப் பொறுத்ததல்ல. வேலை பெரியதானாலும், சிறியதானாலும், மனத்தின் அந்தரங்கங்கள் வெளிப்படுவதால் நாம் காண்பதே அச்சிக்கல்கள். வேலையிருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும் மனத்தின் சிக்கல்கள் மனத்திலிருக்கும்.

264. தாழ்ந்த வாழ்வைவிட்டு மனிதன் உயர்ந்த வாழ்வை நாடினால், எதையெல்லாம் விட்டுவிட்டு உயர்ந்ததைத் தேடினானோ, அவையெல்லாம் இந்த வாழ்விலும் பெரிய அளவிலிருக்கும்.

கடன் வாங்கும் பழக்கமுள்ளவர், அப்பழக்கத்தை விட்டுவிட்டு தாம் செய்த வேலையை ராஜினாமா செய்து தொழில் செய்தால், தொழிலுக்காக ஏராளமாகப் பாங்கில் கடன் வாங்கும் நிலை ஏற்படும். தவறான முறையில் கடன் வாங்கியவர் அதை விட்டபின்னும், சரியான முறையில் அதே பழக்கத்தை அதிக அளவில் கடைப்பிடிக்க வேண்டிவரும்.

பழக்கம், அதன் குணம் என்று இரண்டுண்டு. கடன் வாங்குவது பழக்கம். அளவுக்கு மீறிச் செலவு செய்வது, கடன் வாங்கி, கொடுக்க முடியாமல் கொடுக்காமல் இருப்பது தவறான பழக்கம்.

பழக்கத்திலுள்ள தவற்றை கட்டுப்பாடாக விட்ட பின்னரும், பழக்கம் விடாது. தவறுபோய், அது நல்லதாக மாறி, அளவில் பெருகி, இன்னும் நம்முடன் இருக்கும்.

265. அன்பர்களைக் கீழ்க்கண்டவாறு பிரிக்கலாம்.

- i) பலனுக்காகப் பிரார்த்திப்பவர்கள்,
- ii) தங்கள் அந்தஸ்தை உயர்த்த முயல்பவர்கள்,
- iii) மனச்சாட்சிக்கு உகந்த முறையில் வாழ்க்கை யின் உயர்வை நாடுபவர்கள்,

இந்நான்கு வகையைச் சேர்ந்தவர்கள் பெறுவன கீழ்க்கண்ட முறையில் அமையும்.

- 1) பலனை நாடுபவர்க்குப் பெரும்பாலும் பலன் கிடைக்கும்.
- 2) அந்தஸ்தை நாடுபவர்க்கு அது கிடைக்கும். கிடைத்தது திறமைக்கேற்ப பலிக்கும்.
- 3) மனச்சாட்சி சிறப்பும்.
- 4) பிரார்த்திக்க வேண்டிய அவசியமில்லாமற் போகும்.

அன்னையில் நிலை பெறுவர்.

அனைவர்க்கும் சுபீட்சமும், மனநிம்மதியும், அந்தஸ்தும் வழங்கும் நிலை அவர்க்கேற்படும்.

266. பல சமயங்களில் பலன் உடனே கிடைக்கின்றது. மற்ற சமயங்களில் பலன் தடைப்படுகிறது. நம் மனத்தின் உண்மைக்குப் பலனும், பொய்க்குத் தடையும் வருவதை நாம் காண்பதில்லை. தன் மனத்தின் பொய், பெரும்பலன் பெற விழையும் பழக்கம் பரவலாக உள்ளது.
267. தன் பிரச்னையைத் தானே தீர்க்க முயல்வது உயர்ந்தது. அனுபவமோ அறிவோ இல்லாமல் அம்முயற்சியை மேற் கொள்வது ஆபத்து.

268. அன்னைக்கு, பக்தன் கடிதம் எழுதுவதால் அன்னை பக்தனில் தன்னை அதிகமாக இருத்திக் கொள்கிறார்.

நம் எண்ணத்திற்கு வரி வடிவம் கொடுத்து பேப்பரில் எழுது வதாலேயே நம் எண்ணம் வலிமை பெறும். அதை அன்னைக்கு அனுப்புவதால், அவரிடம் போய்ச் சேர்ந்தவுடன், அவர் சூழலில் உள்ள ஜீவியம், அன்பு, திறமை அக்கடிதம் மூலம் பக்தரை வந்து சேரும். கடிதம் அன்னையையும், பக்தரையும் இணைக்கும் பாலமாகிறது.

269. மனத்தின் எழுச்சியைப் பூர்த்தி செய்வதை விட்டொழித்தால் மனிதன் தெய்வமாகலாம்.

270. நீ மறந்த போதும் உன்னையே நம்பியிருப்பது மனித உறவில் நிலையான தொடர்பு. அப்படிப்பட்ட மனிதனை முழுவதும் நம்பியிருப்பதுபோல் அவனிடம் நடந்து கொண்டால், அது தெய்வீகத் தொடர்பாகும். மனித கபாவத்தின் இருள் நிறைந்த சாகஸங்களை அறிய அது உதவும்.

செல்வர்கள், தங்கள் நிலையுயர்ந்த பொழுது பழைய நண்பர்களையும், உறவினர்களையும் விட்டு ஒதுங்குவது பொதுவான பழக்கம். நாள் கடந்த போது சிலரை அடையாளம் கண்டு கொள்ளமுடியாத அளவுக்கு மறந்து விடுவார்கள். மற்றவர்களைப் பார்த்தால் நினைவு வரும். பார்க்காத சமயத்தில் ஒரே ஒரு முறைகூட அவர்கள் நினைவு வந்திருக்காது. செல்வன் அடியோடு மறந்தபின்னரும், உறவினர் தாமே வந்து சேர்ந்து கொள்வார். அப்பொழுதும் சிலரை வலிந்து ஒதுக்குவார்கள். உறவினர் மனதில் இடையறாது செல்வன் இருப்பான். அவனால் இவனுக்கு இம்மிப் பலன் கிடைத்து 25 வருஷமானாலும், உறவினர் அவனையே மனதில் முழுவதும் நம்பியிருப்பார். அவரால் மட்டுமே தம் வாழ்வு இயங்குவதாக நினைப்பார். நடந்து கொள்வார்.

மனித உறவில் இது நிலையான தொடர்பு. ஏனெனில் உறவினர் செல்வரை மறக்கத் தயாராக இல்லை. இந்நிலையில் செல்வன் தன் மனதை மாற்றிக்கொண்டு

யோசனை வாங்குகை இனக்கும் உறவினரை அழைத்து நெருங்கிப் பழகினால் ஒரு புது உலகம் உற்பத்தியாகிறது. எதிர்பாராத செயல். இயற்கைக்கு மாறானது. மேலும் தான் உறவினரை நம்பியிருப்பதால், உறவினர் உதவி தனக்குத் தேவைப்படுவதாகச் செல்வன் நடந்து கொண்டால், உறவினர் மனம் பிடிபடாது. அவருக்குப் புதிய உலகம் பிறந்ததுடன், புதிய யோசனைகள் தோன்றும். அடுத்த கட்டமும் சென்று இந்த உறவினரையே முழுவதும் நம்பியிருக்கும் வகையில் செல்வன் நடந்து கொண்டால், இந்த உறவினரே எல்லாம், அவர் இன்றி எதுவும் இல்லை என்ற உணர்வு எழ செல்வன் நடந்துகொண்டால், உறவினர் மனம் மனோ வேகத்தில் வேலை செய்யும்.

உறவு கிடைக்காதது. செல்வர் தம்மை முழுவதும் நம்புவதால் தான் எதையும் செய்யலாம். எதைச் செய்தாலும், என்ன ஆகுமோ என்ற பயம் மீறியிருக்கும். பயத்தை மீறி ஆசை செயல்படும். அறிவு நிதானத்தைக் கொடுக்க முனைந்து பலமுறை ஜெயிக்கும். பலமுறை தோற்கும். என்ன செய்வது என்று தெரியாது. எதையும் செய்ய மனம் விழையும். இந்நிலையில் சாமர்த்தியம், சாதுர்யம், சாகஸம் உற்பத்தியாகும். எதுவும் ஒளிமயமாக இருக்காது. இருள் நிறைந்ததாக இருக்கும். மனித சுவாஸத்தின் ஆழ்ந்த அற்புதத்திறன்கள் தவறான உருவில் ஏராளமாக வெளிவந்து லீலைகள் புரிய முயன்று, தன்னடக்கம் பயின்று, தவறி விழுந்து, இறைவனின் சிருஷ்டியிலுள்ள அத்தனை விநோதங்களையும் மட்டமான வகையில் மட்டுமே வெளிப் படுத்துவார்கள். உலகப் பேரிலக்கியம் எழுதியவர்கள் வியக்கும் செயல்களாக அவை அமையும்.

மனிதனுக்கும் இறைவனுக்கும் உள்ள தொடர்பு இது போன்றது. மனிதன் இறைவனை அறிவிலி எனக் கருதி தன் ஆழ்ந்த திறமையின் சாகஸங்களை உலகில் செயல்படுத்த முனைகிறான். இதையுணர்ந்து மனிதன் மாறினால் அவன் பூரணயோகியாகி விடுவான்.

இறைவனை ஏமாற்றுகிறோம் என்று நினைக்கும் மனிதன் தன்னையே ஏமாற்றிக்கொள்கிறேன் என்று உணர்ந்தால் காரிருள் பேரொளியாய் மாறும்.

271. வாழ்வில் பொய்யும் மெய்யும் ஒரே திறனுடையவை. நோக்கம்தான் வேறு. காரியம் முடியும் என்று மனிதன் நம்பினால் மனிதன் எந்தத் திறமையையும் ஏற்றுக் கொள்வான். ஓரளவுக்கு அது ஆதாயமாக முடியும். எல்லையைத் தாண்டினால், பலன் எதிராக அமையும்.

பொய்யின் சாகஸத்தால் சத்திய சேவை செய்ய முடியாது.

பொய்யின் சாகஸம் பூரணமாக வெல்லும் இடம் உண்டு. விபரம் தெரியாதவர்கள் அதற்குப் பூரண பலி. கேட்பதை எல்லாம் நம்புவார்கள் இவர்களுக்கு விருந்து. தாழ்ந்த பழக்கத்தை மேற்கொள்ள முடியாத பண்பாளர்களுக்கு இந்தச் சாகஸத்தின் அஸ்திவாரமும், அந்தரங்கமும் முழுவதும் புரியும் என்றாலும், இவர்களிடம் எதுவும் புரியாததைப்போல் நடந்து கொண்டு மற்றவர்களைப் போலவே சிரமப்படுவார்கள். சாகஸம் இவர்களைப் பிழிந்தெடுக்கும்.

இன்றைய உலகில் பொய்யைக் கருவியாகப் பயன்படுத்து பலர்களுக்கு அதிகமான வசதியுண்டு. இதற்கெதிரான அறிவை உலகம் பெற்றால் ஆயிரம் ஆண்டு முன்னேற்றம் ஏற்படும் சாதூர்யங்கள் அனைத்தையும் மனிதன் அறிவான். பொய்யைக் கடைப்பிடிப்பதற்குப் பதிலாக, மாறி, மெய்யைக் கடைப்பிடித்தால் போதும். தனி மனிதனுக்கும், உலகத்திற்கும் இந்த அறிவைக் கொடுப்பது அன்னைக்குச் செய்யும் அரிய சேவை.

272. எல்லாம் இறைவன் செயலென நாம் அறிவோம். நமக்கு முக்கியமான விஷயங்களில், இறைவனிடம் செயலை ஒப்படைப்பதற்குப் பதிலாக, நாமே பெரிய பொறுப்பை ஏற்றுப் பெரிய ஆர்வத்துடன் செயல்படுகிறோம். நம்மால் எதுவும் முடியவில்லை என்ற பின்னரேதான் இனி நடப்பது நடக்கட்டும், எல்லாம் அவன் செயல் என்போம். முடியாது என்ற பொழுது அவன் செயல் என்று சொல்வதைப்போல் எல்லாம் என்னால் முடியும் என்ற பொழுது எல்லாம் அவன் செயல் என்று அவனிடம் நம் பொறுப்பை ஒப்படைத்து, செயலில் ஆர்வம் காண்பிப்பதற்குப் பதிலாக, அவனிடம் காரியத்தை ஒப்படைக்க ஆர்வம் காண்பிப்பது நல்லது.

273. பண்புகள் மூலமே பிரபஞ்சத்தை நாம் அறிகிறோம் என்கிறார் பகவான். இன்று நம் உலகம் என நாம் அறிவது நம் பண்புகளால் நிர்ணயிக்கப்படுவதை, முழுப் பிரபஞ்சத்தை நாம் இன்று அறிவதில்லை. முழுப் பிரபஞ்சத்தை அறிய அதற்குரிய பண்புகளை நாம் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். முதற்படியாக இன்றுள்ள பண்புகளுக்கு அடுத்த நிலை பண்புகளை ஏற்றுக் கொண்டால் நம் உலகம் சற்று விரிவடையும்.

யோக வாழ்க்கை வினாக்கள்
தன்னலமே முக்கியம் என்ற பண்பை முழுவதும் ஒரு எல்லைக்குள் மாற்றி பிறர் நலமே முக்கியம் என்ற பணியை மேற்கொண்டால், உதாரணமாக தன் செளகரியங்களை மட்டுமே இன்று வரை கருதியவர், நாளையிலிருந்து தலைகீழாக மாறி, குடும்பத்தின் தேவைகளே முக்கியம், அதெல்லாம் முடிந்த பிறகுதான் எனக்கு என்று முடிவெடுத்தால் அவர் உலகம் ஆயிரமடங்கு விரிவடையும்.

மனைவியும், குழந்தைகளும், என்னைத் தெய்வமாகவும், குருவாகவும், தலைவனாகவும், உலகிலேயே முக்கியமானவனாகவும் கொண்டாடவில்லை என்று தினமும் நூறு முறை எரிச்சல் மேலிடுபவர், அவர்களை இவர் பிரம்மமாகவும், மனிதர்களாகவும், அன்பாகவும் கொண்டாடினால், இன்று வரை கிடைக்காத சந்தோஷம் இவருக்குக் கிடைத்து, இவர் உலகம் பரந்து விரியும்.

274. நமக்குரிய யோக முறை எது என்று அறிந்து அதைப் பெற முனைய வேண்டும். அதுபோன்ற முறைகள் பல:-

- 1) தீவிர பிரார்த்தனை.
- 2) உணர்வின் ஏக்கம் உச்சகட்டத்தை அடைவது.
- 3) [That ‘அது’] அது உன்னை வந்தடையும் முறையை பூரணமாக அறிவது. That ‘அது’ என்பது முடிவானது, பிரம்மம். நமக்குகந்த முறையை நாம் கண்டு பிடித்து விட்டால், அம்முறைக்கு நம் வாழ்வில் இருக்கும் பலன் That ‘அது’ செயல்படுவது போலிருக்கும்.
- 4) பற்றற்றிருத்தல்.
- 5) சமர்ப்பணம்.
- 6) ஆன்மாவின் அக்கறையை அதிலிருந்து திருப்புவது.

275. பிரச்சினை ஆழத்திலும், பிரார்த்தனை மேலெழுந்த வாரியாகவுமிருந்தால் நெடுநாள் பிரார்த்தனை செய்தாலும் பலனிருப்பதில்லை.

276. அன்னையின் உடல் முழுமையான ஞானம் உடையது. அதேபோல் அன்னையின் மனமும், உணர்வும் முன்பு முழுமையான ஞானம் பெற்றிருந்தன. முடியாது என்பது அவற்றிற்கில்லை. முழுமையான ஞானம் என்றால் முடியாததில்லை என்று பொருள்.

277. நமக்கு எங்கு முழுமையான ஞானம் இருக்கிறது, எந்த நிலையில் முடியாததில்லை என்று நாம் அறிவோம். அங்கு நாம் யோகத்தை ஆரம்பித்தால் பலிக்கும்.

278. நம் அன்றாட வேலைகளில் நமக்கு முழு ஞானம் உண்டா? அதில் முடியாததில்லை என்று சொல்ல முடியுமன்றோ? ஆனால் அது கண்முடித்தனமான ஞானம், an unconscious possession.

279. கண்முடித்தனமான திறமையை, தெளிவான ஞானமாக மாற்றினால் அதுவே முதற்கட்டம். இன்று அன்றாட வேலைகளை ‘எதுவும் முடியாததில்லை’ என்ற நிலையில் கண்முடித்தனமாகச் செய்வதற்குப் பதிலாக, அவற்றை எதுவும் முடியும் என்று தெளிவாகச் செய்ய முடியுமானால் அதுவே முதற்கட்டம்.

280. உணர்வில் நாம் கண் மூடித்தனமான முழு ஞானம் பெற்றுள்ளோம். உணர்வில் பெற்ற முழு ஞானத்தைத் தெளிவாகப் பெறுதல் முதற்படி, அதைப் பெற பிராணமய புருஷன் வெளிப்பட வேண்டும். ஆசை அழிந்தால் பிராணமய புருஷன் வெளிப்படுவான்.

281. எப்படிப் பார்த்தாலும், முதற்படி ஆசையை அழிப்பதாகும். ஆசையை முழுவதும் அழிக்க முடியவில்லை என்றால், ஒரு செயலில் ஆசையை அழித்து, தெளிவு பெற்று, சைத்திய புருஷனை அச்செயலில் வெளிப்படுத்த வேண்டும்.

282. செயல் ஜீவன் பெற்று, ஒளிமயமாகி, சக்தியால் நிரம்பினால் சைத்திய புருஷன் வெளிப்படும். அதுவே 4th dimension ஆன்மிக அம்சம் பெறுவதாகும்.

283. சைத்தியபுருஷன் வெளிப்படும்வரை, ஒரு செயலில் நம்மை நிலைப்படுத்துவதே முக்கியமான முதற்படி. அதாவது செயல் தன்னலமற்ற உதார குணத்தால் பெருநிறைவு பெற வேண்டும்.

284. மனத்தின் தியானம் பெற்ற ஆழ்ந்த நிலையை உன்னை நோக்கி வரும் உலகச் சக்திகளின் அளவு நிர்ணயிக்கும். உன்னைச் சந்திக்க விரும்பும் மனிதர்களைக் கொண்டு நீ அதை அறியலாம்.

285. இலட்சியத்தை சுயநலம் பெறும் பலனின் அளவால் நிர்ணயிப்பது சரியில்லை என்றாலும், அதுவும் அளவை நிர்ணயிக்கும் முறையில் ஒன்று.

286. ஆன்மா தன் கவலைகளை மறக்க வேண்டும்.

ஆன்மா தன் சந்தோஷத்தை மறக்க வேண்டும்.

ஆன்மாவுக்குச் சந்தோஷமோ, கவலையோ இல்லை யன்றோ?

அவற்றை ஏற்பதே ஆன்மாவுக்குக் கவலையாக முடிகிறது.

ஆன்மா சுதந்திரமாக இருக்க வேண்டுமானால், எதையும் ஏற்கக்கூடாது, சந்தோஷத்தையும் ஏற்கக் கூடாது.

287. அருளைப் பெறும் ஆன்மீக விழிப்புணர்வின் மீது சுயநலமான வக்கிரம் பொய்யாகப் படர்ந்திருப்பதுண்டு.

289. சரணாகதியின் பேரில் மனிதன் தெரிந்த பாவத்தை விட்டு, தெரியாத பாவத்திடம் புகலிடம் தேடுகிறான்.

290. உயர்ந்தது உனக்கு இனிமையானது என்று புரிந்து விட்டால், இதுவரை நீ ஆர்வமாகத் தேடியவற்றைத் தேடியதுபோல், இன்று உயர்ந்ததைத் தேடினால் உன் மனம் இறைவனை அடையும்.

291. நம்முடைய பலனுக்காகத் தவறான முறையில் ஒருவரை ஆதரிப்பது பாரபட்சமாகும்.

292. தெய்வ நியாயத்தை ஒரு செயலில் கண்ட பின், அதிலுள்ள தவற்றைப் புறக்கணித்து, அதை ஆதரிப்பது பாரபட்சமாகாது.

293. அதுபோன்ற ஆதரவைத் தர மறுப்பது பொய்யான உலகத்தை ஏற்று, சத்தியமான இறைவனை மறுப்பதாகும்.

294. உணர்ச்சியைக் கட்டுப்படுத்தி நல்ல பழக்கத்தை மேற் கொள்கிறோம்.

ஆசையைக் கட்டுப்படுத்தி நாகரீகமடைகிறோம்.

அகந்தையைக் கட்டுப்படுத்தி பண்பு பெறுகிறோம்.

மனத்தைத் தாண்டி வந்தால், ஆன்மாவை அடையலாம்.

295. மனம் அன்னையை நாடினால், உலகம் முழுவதும் உன்னை நாடும்.

296. ஒரு சிரமத்தைச் சந்தர்ப்பமாக மாற்ற கட்டுப்பாடு தேவை. அதே சிரமம் அகவுணர்விலிருந்தால் அதை மாற்ற கட்டுப்பாடு போதாது, நம்பிக்கை வேண்டும்.

297. ஆசை அழிவதில்லை. அடுத்த உயர்ந்த நிலையில் திருவுருமாற்றம் அடைந்து தன்னைப் பூர்த்தி செய்து கொள்கிறது. ஆசை உயர்ந்த நிலையில் ஆனந்தமாகப் பூர்த்தியாகிறது.

298. கிராக்கி செய்வது சின்னபுத்தியின் உத்தி. பொய்ம்மையை வலுப்படுத்தும்.

299. உயர்ந்த நாளில் பெரிய தவறு நடக்கிறது. இரண்டையும் புரிந்து கொள்வதே ஞானம்.

300. அன்னை நினைவுடன் ஒரு காரியத்தை ஆரம்பித்தால், அதே நினைவுடன் அதைப் பூர்த்தி செய்ய வேண்டும்.

முன்றாம் பாகம் முற்றும்.

